

സതുഭിപ്തം

“ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ ഭിപ്രമാകുന്നു; എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവൻ അസ്സകാരത്തിൽ നടക്കുന്നില്ല”

പുസ്തകം 23

1125 മേടം 23—ബുധനാഴ്ചതോറും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്—എറണാകുളം 1950 ഏപ്രിൽ 19

ലക്കം 32

ആ വാടാപ്പുകൾ

(കെ. സി. ചാക്കോ

എം. എ., ബി. ഇ. എ. എം. എ. ഇ.)

ല്ല. ശാസ്ത്രം അതും അംഗീകരിക്കുകയില്ല കണ്ടു എന്ന്. ഒരുപക്ഷേ അതു നീ യിരിക്കും. “ഇതു സൂര്യൻ കറങ്ങുന്നത് ണ്ടും കണ്ടിരിക്കാം. “സത്യഭിപ്തം” പം നിങ്ങൾ കണ്ടോ?” എന്ന് അവർ ധി ക്തികളിൽ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം

വാടാത്ത രണ്ടു പുഷ്പമുടികൾ

മനുഷ്യന്റെ വസ്തുജ്ഞാനത്തെയും, തത്വജ്ഞാനത്തെയും പരിഷ്കാരവേഗത്തെയും അമ്പരപ്പിക്കുകയും വെല്ലുവിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചില സംഭവങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ ചിലപ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നതിന് ദൈവം അനുവദിക്കാറുണ്ട്. പ്രകൃതിയിൽ കാണപ്പെടുന്ന സകല വസ്തുക്കൾക്കും സംഭവങ്ങൾക്കും ശാസ്ത്രീയമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകുവാൻ കഴിയും എന്ന് ചില പണ്ഡിതന്മാരുന്മാർ അഹങ്കാരപൂർവ്വം വാദിച്ചുവരുന്നു. എത്രമാത്രം സംപൂർണ്ണമായ വ്യക്തിത്വത്തോടുകൂടിയ സൃഷ്ടികളായിരുന്നെങ്കിൽത്തന്നെയും അവ ഏതോ ഒരു സകലലോകത്തിലെ സാമാന്യരൂപത്തിൽനിന്ന് ക്രമേണ പരിണമിച്ചുണ്ടായതാണെന്ന് അവകാശപ്പെടാനും അവർ മടിക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ സൂക്ഷ്മമല്ലാത്തതും സ്വയംഭൂവുമായ ഏതോ ഒരു പൂർവ്വരൂപത്തിലോ, പ്രാചീനാവസ്ഥയിലോനിന്ന് സുജ്ഞാതങ്ങളായ പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ച് വളർന്നും, രൂപഭേദപ്രാപിച്ചും ഉണ്ടായതാണ് ഇന്നത്തെ ലോകവും അതിലെ സജീവവും നിഷ്ജീവവും ആയ സകല വസ്തുക്കളും എന്ന് വിശ്വാസിക്കുന്നതായി അവർ വാദിക്കുന്നു. ഇത്തരമായ ചിന്താഗതിയെ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പുരോഗമനപരമായ ഒരു പ്രവണതയായി കരുതുന്നവരുടെ നേരെ വലിയ ചില ചോദ്യചിഹ്നങ്ങൾ ഉയർത്തിക്കൊണ്ട് ലോകത്തിൽനിന്നു പ്രവഹിക്കുന്ന ചില ശക്തികളെ സൂചിപ്പിച്ചാണ് “മനുഷ്യന്റെ പരിഷ്കാരവേഗത്തെ വെല്ലുവിളിക്കുന്ന ചില സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിന് ദൈവം അനുവദിക്കാറുണ്ടെന്ന്” ഭാവനത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞത്.

മുഴുവിലെ “ഗവേഷണത്തിനുള്ള മനുഷ്യനായ ഗുഹകളിൽനിന്ന് പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട അരുവിയിലെ ജലം ശാസ്ത്രീയമായ സൂക്ഷ്മപരീക്ഷണത്തിൽ “കടിക്കാൻ കൊള്ളാവുന്ന സാധാരണജലം” മാത്രമായി കണക്കാക്കപ്പെടുകയും അത് കരുതാൻ കഴിയും, മുടന്തന്മാർക്കു സൗഖ്യവും, തളർവാരതരേണികൾക്കു പുഷ്പരോമവും കൊടുക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നായിരുന്നു എന്നു ലോകം കണ്ടു. ശാസ്ത്രം ഇന്നും അതിന്റെ മുമ്പിൽ മുകുമാണ്. മനുഷ്യനായതിലെ ആ ഗുഹയിൽ പരിശുദ്ധ കന്യക വീ. ബെർണാഡിനോ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു എന്ന് ഭൗതികവാദികളെപ്പോലും ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ ദൈവം അവിടത്തെ അരുവിയിലെ ജലത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക ശക്തി നൽകിയതാണെന്ന് ഇന്നത്തെ “പരിഷ്കാരികൾ” വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

സൂര്യചന്ദ്രന്മാർ തുടങ്ങിയ ആകാശഗോളങ്ങളുടെ ക്രമം തെറ്റാത്ത ചലനരീതിയെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ എഴുപതിനായിരത്തോളംവന്ന ഒരു ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ തലയ്ക്കു മുകളിൽ സൂര്യനോളം ആകാശത്തുനിന്ന് വിവിധചന്ദ്രോജ്ജ്വലമായ രശ്മികൾ വിതറിക്കൊണ്ടു വട്ടം കറങ്ങുകയും, താഴെപ്പോയിട്ടു വീഴാൻ തുടങ്ങുന്നതുപോലെ കിട്ടിച്ചു പാഞ്ഞിട്ട് തിരിച്ച് പൂർണ്ണമാനം പ്രാപിച്ച് സാധാരണ സൂര്യനായിത്തീരുകയും ചെയ്ത കഥ ധാത്തിയായിലെ ജനങ്ങൾ മാക്കുകയി

ക്കാരുപോലും വാദിക്കാം! അതുതന്നെ അവരുടെ വിജയവും!

അതുപോലെതന്നെ സ്റ്റോക്കപോർട്ടിലെ ആ വാടാപ്പുഷ്പങ്ങളും! മേയ് മാസത്തിൽ പരിശുദ്ധ കന്യകയ്ക്ക് കീരിടമായി തലയിൽ മാർത്തിയ റോസാ പുഷ്പങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള ഒരു മുടി—ചെടികളിൽനിന്ന് വിമോദിക്കപ്പെട്ട് ഓരതിരിഞ്ഞ പുഷ്പങ്ങൾ കമ്പിയിട്ട് ചുറ്റിക്കൊട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ഒരു സംഗ്രഹണ പുഷ്പമുടി—അത് നവംബർ മാസത്തിലും മേയ് മാസത്തിലേതുപോലെ വാടാതെ, പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ രൂപത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ശാസ്ത്രം നെററി മുളിക്കും. പക്ഷേ, “അതു നീങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ” എന്ന് എന്നോട് ചോദിച്ചാൽ, ഞാൻ പറയും, “ഉവ്വ്, ഞാൻ അതു

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ആ വാടാപ്പുഷ്പങ്ങളുടെ ചിത്രം എങ്കിലും നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കും. ആ പുഷ്പങ്ങൾക്കുണ്ടാവാൻ ഭാഗ്യം എനിക്കുണ്ടായി. “സത്യഭിപ്തം” വായനക്കാർക്ക് ആ പുഷ്പങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ഹൃദ്യമായിരിക്കും എന്ന് കരുതുന്നു.

മേനികൂടിയ തുണികൾ നെയ്യുന്നതിന് പ്രസിദ്ധീകൃതമായിട്ടുള്ള ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മാഞ്ചസ്റ്റർ പട്ടണത്തിൽനിന്നും എടുത്ത ചെൽ അകലെയുള്ള ഒരു സ്ഥലമാണ് സ്റ്റോക്കപോർട്ട്. അവിടെ പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ നാമത്തിൽ ഒരു ദേവാലയമുണ്ട്. 1947 മേയ് മാസത്തിൽ പ്രസ്തുതദേവാലയത്തിൽ പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ ഒരു രൂപം, മദ്യബലയുടെ മുൻഭാഗത്ത്, വിശ്വാസികൾ ദി

വ്യക്തരൂപം സ്വീകരണത്തിന് അണയുന്ന പടികളുടെ അല്പം പിന്നിൽ, അർത്തരായിലേക്ക് നോക്കിനില്ക്കുന്നവരുടെ വലത്തുഭാഗത്ത്, ഒരു മേശയിൽ വച്ച്, പുഷ്പങ്ങൾകൊണ്ടു് അലങ്കരിച്ചു. അവിടെ കിട്ടിയിരുന്ന റോസപ്പൂക്കൾ രേഖരിച്ച്, ഒരു പുഷ്പകുളുവടക്കാരൻ, പുഷ്പങ്ങളുടെ തണ്ടുകളിൽനിന്നു കമ്പിനൂലു മുററിക്കെട്ടിയ ഒരു മുടി പ്രസ്തുതദേവാലയമായിത്തീർന്നു. മേയ് മാസം വോഷം പ്രമാണിച്ച് പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ രൂപത്തിൽ ഒരു കിരിടമായി മാർത്തി. ഒന്നരണ്ടു ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ കിരിടമായിരുന്ന പുഷ്പമുടിയിലെ പൂക്കൾ വാടാതെയും മറ്റൊരല്ല പൂക്കളും വാടിയുമിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. പുഷ്പമുടി യഥാസ്ഥാനത്തുനിന്നു തിരിക്കാതെ, മറ്റു പൂക്കൾമാത്രം മാറ്റി ആ രൂപം അവർ വീണ്ടും അലങ്കരിച്ചു. പുഷ്പമുടിക്ക് ഏതോ ഒരു പ്രത്യേകതയുള്ളതായി അനുഭവപ്പെട്ട തലയിത്തർ ആ മുടിയിൽ ആരും സ്पर्ശിക്കാതെ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിച്ച്, ദിവസങ്ങളും ആഴ്ചകളും കഴിഞ്ഞിട്ടും മുടിയിലെ പുഷ്പങ്ങൾ ആദ്യദിവസത്തേതുപോലെ പുത്തനായിരിക്കുന്നതു കണ്ടു അവർ വിസ്മയിച്ചു. ഒരു മാസത്തോളം വാടാതിരുന്ന പുഷ്പങ്ങളെപ്പറ്റി രണ്ടുമൂന്നു വരികളിൽ ഒരു ചെറിയ കുറിപ്പ് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രമുഖ കത്തോലിക്കാ വാരികയായ യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. കത്തോലിക്കരും അകത്തോലിക്കരും ആയ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും സാധാരണക്കാരും ഈ വാർത്താശകലത്തിൽ ആകൃഷ്ടരായി. പ്രകൃത്യാനുസരണങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ ജനങ്ങൾ എത്ര വിമുഖരായിരുന്നാലും അങ്ങനെയുള്ള ശക്തികളുടെ പ്രകടനം കാണുവാൻ ആളുകൾ ഓടിത്തുടങ്ങി എത്രയും സ്വാഭാവികമാണ്. വളരെവേഗം സ്റ്റോക്കപോർട്ട് സന്ദർശകരെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു; കത്തോലിക്കരും വിശ്വാസികളും പരിശുദ്ധ കന്യകയോടുള്ള ബഹുമാനഭാവുകൾകൊണ്ടും, മറ്റുള്ളവർ ജിജ്ഞാസമുദ്ധവും!

സന്ദർശകരുടെ ബഹളം വർദ്ധിച്ചുവന്നതോടുകൂടി, ഈ അഭൂതപൂർവ്വമായ അനുഭവത്തിന് വ്യാഖ്യാനം നൽകാനുള്ളവരും വർദ്ധിച്ചു. ഓരോരുത്തർ മനോധർമ്മം അനുസരിച്ച് ഓരോന്നു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. മുടികൾ ദിവസംതോറും രാത്രിയിൽ മാറിവയ്ക്കുന്നു എന്നും ദേവാലയമായിത്തീർന്ന അവിടോടു കൂടി ഒരു നേരമ്പോക്കോ കൃത്രിമമോ ആണിതെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. കത്തോലിക്കരും അകത്തോലിക്കരും അടങ്ങിയ ഒരു സംഘം ഈ പുഷ്പമുടി സൂക്ഷിക്കുവാൻ നിയുക്തരായി. തുടർന്നു പുഷ്പങ്ങൾ വാടാതിരിക്കുന്നതുകണ്ടു പലരും ശാസ്ത്രീയമായ ഓരോ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു തുടങ്ങി.

ദേവാലയത്തിലെ മദ്യബലയായി പ്രത്യേകമായി അനുഭവപ്പെട്ട വായുവിന്റെ നിശ്ചലതയും ശൈത്യവും അതിനു കാരണമായി ചിലർ മൂണ്ടിക്കൊണ്ടിട്ടു. എന്നാൽ അവിടെ കൊണ്ടുവന്ന മറ്റു പുഷ്പങ്ങൾ വാടിയതിന് കാരണം വേറെ ഉണ്ടാകേണ്ടതായിരുന്നു.

(ശേഷം 12-ാം പേജിൽ)

പ്രഭാഷണം

കണ്ണാടി

“മനുഷ്യൻ അപ്പംകൊണ്ടുമാത്രമല്ല ജീവിക്കുന്നത്; പ്രത്യേക ദൈവത്തിന്റെ വശം തീർന്നു” പുറപ്പെടുന്ന സകല വചനംകൊണ്ടുകൂടിയാകുന്നു. (മത്ത. IV-4)

ആധുനിക ജീവിതസമ്പ്രദായത്തിൽ ഭവനശൃംഖലകളായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള കണ്ണാടികൾ. അതതിതപത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ കിടന്നു കറങ്ങുന്ന ഒരു വ്യക്തിയാണല്ലോ. കണ്ണാടിയുടേയും ചിട്ടിന്റേയും ഒരു കഷണമെങ്കിലും മരപ്പട്ടിയിലോ പാത്രക്കുട്ടിലോ സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കാതിരിക്കുകയല്ല. ധനശൃംഖലയുടെ ഘടനാജാലത്തിൽ വലിയ കണ്ണാടികൾ വെണ്മുളകളെ അലങ്കരിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. എവിടെ തിരിഞ്ഞാലും സ്വരശീതേന്തിന്റെ മുഴുവൻ പ്രതിഫലനവും പ്രതിബിംബിച്ചു കാണിക്കുന്ന കവിധത്തിൽ സജ്ജീകരിച്ചിട്ടുള്ള സന്ദർശനമുറികൾ പലയിടത്തും കാണാറുണ്ട്. കണ്ണാടിയിൽ നോക്കേണ്ട കാലം കഴിഞ്ഞെന്നു വിചാരിക്കുന്ന പട്ടുവലനാർക്കുപോലും ഒരു കണ്ണാടി കാണുമ്പോൾ അതിൽ ഒന്നു നോക്കുവാൻ സഹജമായ ഒരു വാസന ജനിക്കുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ ലാവണ്യത്തിലും കേശവേഷഭൂഷാഭികളുടെ ക്രമീകരണത്തിലും സ്വയം സംതൃപ്തിപ്പെടുന്നതിനും അഴകോ മറ്റൊരു ക്രമഭേദകളോ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഉടനെ അവയെ ശരിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ഒരുപാധിയാണു് കണ്ണാടി. എന്നാൽ ആലുഗാമികജീവിതത്തിലും ഒരു മുഖകണ്ണാടിയുണ്ടെന്നു ഞ് വി. ആഗ്രസ്സിനോസ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്; അതായതു്, ആലുഗാമികഗ്രന്ഥങ്ങൾ. കണ്ണാടിയിൽ നമ്മുടെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതി നാം ദർശിക്കുന്നതുപോലെ, ആലുഗാമികഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പാരായണം നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതിഗതികളേയും പ്രതിഫലിപ്പിച്ചു കാണിക്കുന്നു. പാപങ്ങളേയും പുണ്യങ്ങളേയുംപറ്റി പ്രതിപാദിച്ചു പാപങ്ങളെ പരിപൂർണ്ണമാക്കുന്നതിനും പുണ്യങ്ങളെ പരിപൂർണ്ണമാക്കുന്നതിനും ആചാരം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പ്രയോഗികമാർഗ്ഗങ്ങളായി പുണ്യവാന്മാരുടെ കാലടിപ്പാടുകളെ മുണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു് വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന ഈ ആലുഗാമികകണ്ണാടിയിൽ നോക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ കടന്നുപറിച്ചിട്ടുള്ള കളങ്കങ്ങളേയും താറുമാറുകളേയും തുടച്ചുമാറ്റുന്നതിനും അതിനെ കൂടുതൽ മോടിപിടിപ്പിക്കുന്നതിനും നമുക്കു് എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ കുടുംബങ്ങളിൽ കണ്ണാടികളും ചിട്ടികളും ധാരാളം കാണാം—യുവതിയുവാക്കന്മാർ ഓരോരുത്തരും ഓരോ സെറ്റു് കൈവശം വയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ ആ കുടുംബത്തിൽ തന്നെ ആലുഗാമികപ്പെണ്ണങ്ങൾ—സദ്ഗ്രന്ഥങ്ങൾ—വല്ലതുമുണ്ടോ? അവയെ ശരിയായി ഉപയോഗിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടോ? അവയെ സ്വായത്തമാക്കുവാൻ യുവതിയുവാക്കന്മാർ വെമ്പൽകൊള്ളുന്നുണ്ടോ?

സൂക്തജീവിതം നയിക്കുവാൻ അഭിലഷിക്കുന്നവർക്കു അവശ്യം കറങ്ങിയമായിട്ടുള്ള ഒരു ഭക്തനായുരനാണു് ആലുഗാമികഗ്രന്ഥപാരായണം. സന്യാസീക്കും സന്യാസിക്കും ഒന്നുപോലെ ഇതാവശ്യമാണു്. സന്യാസികളെപ്പോലെ ധ്യാനനിരതരായിരിപ്പാൻ ധ്യാനാശ്രമക്കാർക്കു സമയമോ സൗകര്യമോ ലഭിച്ചെന്നു വരികയില്ലല്ലോ. ഈ കുറവിനെ പരിഹരിക്കുവാൻ സദ്ഗ്രന്ഥപാരായണം ഉപകരിക്കുമെന്നാണു് വി. അമ്മത്രേസാ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടുകളും ക്രിസ്തുനാഥന്റെ ജീവിതസംഭവങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും വിശുദ്ധന്മാരുടേയും സദാപിതാക്കന്മാരുടേയും തപസശ്രേഷ്ഠന്മാരുടേയും വേദവിദ്യാവിചക്ഷണന്മാരുടേയും ജ്ഞാനസമ്പത്തും ജീവചരിത്രവും കടഞ്ഞെടുത്തു് കിട്ടുന്ന അമൂല്യജ്ഞാനം നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്ന നിറകടങ്ങളാണു് ആലുഗാമികഗ്രന്ഥങ്ങൾ. സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു് ദൈവം നമുക്കായി അയക്കുന്ന എഴുത്തുകളാണു് ആലുഗാമികഗ്രന്ഥങ്ങൾ എന്നും വിശുദ്ധന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മഹാനായ കൊണ്ടുസ്തർക്കെൻ ചക്രവർത്തി തനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു തിരുവെഴുത്തു് വന്നവാസിയായ വി. അന്തോണീസിനു് അയച്ചുകൊടുത്തു. ഇത്ര മഹാനായ ഒരു ചക്രവർത്തി തുടക്കമിട്ടയൊഴിക്കാൻ ഇപ്രകാരമൊരു തിരുവെഴുത്തു കല്പിച്ച

ക്കുവാൻ തിരുവള്ളമുണ്ടായതിൽ മറ്റു സന്യാസികൾ അതുതസ്സീമിതരായി. അപ്പോൾ വി. അന്തോണീസ് അവരോടു പറഞ്ഞു: “എന്നെപ്പോലെ ഒരു മനുഷ്യൻ തന്നെയായ ചക്രവർത്തിതീരുമെന്നു് കൊണ്ടു എനിക്കു ഒരേഴുത്തയച്ചതിൽ അതുയെന്നാ. ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ല. എന്നാൽ ദൈവം അങ്ങേ പുത്രൻവഴിയായി നമ്മോടു് സംസാരിക്കയും വി. ലിവിതങ്ങൾ അയക്കുകയും ചെയ്തതാണു് നിങ്ങൾ ആശ്ചര്യപ്പെടുവിൻ.” മഹാരാജാവിന്റെ സന്ദേശം നിയമസഭയിൽ വായിക്കുമ്പോഴല്ലോ സഭാംഗങ്ങൾ എഴുന്നേറ്റുനിൽക്കുക പതിവായിരുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ദൈവസന്ദേശങ്ങളായ ആലുഗാമികഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ എത്രമാത്രം ഭക്താഭരണം നാം പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു! പലപ്പോഴും ഗംഭീരങ്ങളായ പ്രസംഗങ്ങളെക്കുറിച്ചു വളരെയധികം ഉപകാരപ്രദമാണു് ജ്ഞാനവായന. പ്രസംഗങ്ങൾ എപ്പോഴും ഉണ്ടാകയില്ല; ഉണ്ടാകുന്നവയെന്നും എല്ലാവർക്കും കേൾക്കുവാൻ സാധിച്ചെന്നും വരുന്നതല്ല. ജ്ഞാനവായനയാകട്ടെ ഇഷ്ടാനുസാരം ഏതു സമയത്തും നടത്താവുന്നതാണു്. നമ്മെ കൂടുതൽ സ്വർശീക്കുന്ന ഭാരം ഒന്നല്ല ആയിരം പ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ചു വായിക്കുന്നതിനും വിഷമമില്ലതാനും. തണുപ്പാർത്തിൽ തഴമ്പിച്ചവരിൽ ഹൃദയപരിവർത്തനം സാധിച്ചു അവരെ സർവ്വപ്രകാരം കൈമാറ്റം ചെയ്തതിനു് ജ്ഞാനവായനയ്ക്കുള്ള ശക്തി ഒന്നു വേറെതന്നെയാണു്. വി. ആഗ്രസ്സിനോസ്, വി. കൊളുവാറോസ്, വി. ഇഗ്നേഷ്യസ് തുടങ്ങിയവർ ഇക്കാര്യത്തിൽ മകുടോദാഹരണങ്ങളാണല്ലോ.

പുണ്യജീവിതത്തിനും വിശ്വാസവൈതന്യത്തെ സജീവമായി സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും മതഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പാരായണം കൂടിയ കഴിയും. ചെറുപ്പത്തിൽ കുറെ വേദോപദേശം ചോദ്യോത്തരരൂപത്തിൽ മനഃപാഠമാക്കിയതുകൊണ്ടു മാത്രം തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിപ്പാൻ പാടില്ല. ചുണ്ടുകൾകൊണ്ടു് ഉരുവിട്ടതുകൊണ്ടുമാത്രം അതല്ല, ജീവിതത്തിൽ അലിഞ്ഞു ചേരുകയോ പ്രവൃത്തികളിലേക്കു പകരുകയോ ചെയ്യയില്ല. വളർച്ചയോ, ജീവിതത്തിലെ യഥാർത്ഥ്യങ്ങളായി ഏറ്റെടുത്തു വരുന്ന, വിശ്വാസവൈതന്യവും മതപരമായ ജ്ഞാനവും ആനുകൂല്യമായി വർദ്ധിച്ചുവരണം. അല്ലെങ്കിൽ മതപരമായ ജീവിതം അവിശ്വാസത്തിന്റേയും അനാസ്ഥയുടേയും കടുത്ത പാറുകളിൽ മുട്ടി തകർന്നുപോകും. ഇരുപതോ ഇരുപത്തിയഞ്ചോ വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു യുവാവു് ഇന്നും ഒന്നാം ക്ലാസ്സിലാണു പഠിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവൻ തീർച്ചയായും പരിഹാസവിഷയമാകും. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, പ്രായംചെന്നവരുടെ മതപരമായ ജ്ഞാനം കൊച്ചുകുട്ടികളോടൊപ്പം മാത്രമേ ഉള്ളവെങ്കിൽ അതു പരിഹാസ്യമല്ലേ? വിവർഹമാകുന്ന ആ വലിയ കടത്തു് കടക്കുന്ന അവസരത്തിൽ വൈദികന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടിയും മുളിയും ഉത്തരം നൽകിയതിനുശേഷം ഇന്നേവരേയും ഒരൊറ്റ കത്തോലിക്കാ മതഗ്രന്ഥമെങ്കിലും വായിച്ചുനോക്കിയിട്ടില്ലാത്തവരല്ലേ അധികംപേർ? മതപരമായ അവരുടെ ജ്ഞാനത്തിനു സ്വന്തം വസ്തുതയോ അധാരത്തിലോ അല്ലെ സഭയിലുണ്ടെന്നതു്? തന്നിമിത്തം കുടുംബങ്ങളിൽ മതപരമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൂടിയേ കഴിയൂ. യുവതിയുവാക്കന്മാർ ഇങ്ങനെയുള്ള മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ ദിവസേന കുറെ ഏറ്റു വായിക്കണം. അതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ മാതാപിതാക്കന്മാർ ചെയ്തുകൊടുക്കണം. വിശിഷ്ടമായ മേശകസേരകൾ ആദിയായ വിട്ടുസമഗ്രികൾക്കും മകളുടെ വേഷഭൂഷാഭികൾക്കും വേണ്ടി പണം ചോദമേന്മ ചിലവിടുന്നവർ സദ്ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു വയ്ക്കുന്നതിലും ശ്രദ്ധപതിക്കേണ്ടതാണു്. യുവതിയുവാക്കന്മാർക്കു ഗ്രന്ഥപാരായണത്തി

ൽ താൽപര്യമുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ മനുഷ്യൻ തിരുവിലേക്കു സഹജമായ വാസനയുണ്ടല്ലോ. തന്നിമിത്തം, മനുഷ്യരിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന ഈ ദുഷിച്ച വാസനകളെ തട്ടിയുണർത്തുവാനും ഉദ്ദിപിപ്പിക്കുവാനും പരമപുരുഷന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുവാൻ യുവാക്കന്മാർ ഉത്സാഹരായിരിക്കും; വികാരവേരങ്ങളുടെ കാലമാണല്ലോ യുവത്വം. ഈ ദൗർബല്യത്തെ മുഷണം ചെയ്തു് മുതപ്പെടുക്കുവാൻ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും പുസ്തകകമ്പനികളും ഇന്നു പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുന്നതു് പലപ്പോഴും മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ കണ്ണുകളിൽ പെടുകയില്ല; ഒളിവിൽ വായിക്കും ആ അസന്മാർഗ്ഗികവിഷം പാനം ചെയ്യുന്നതു്. തന്നിമിത്തം കുടുംബങ്ങളിൽ സർഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശേഖരിച്ചുവയ്ക്കും അവയെ ഉപയോഗിക്കും ചെയ്യുന്നതിൽ മാതാപിതാക്കന്മാർ ഉത്സാഹരായും മക്കളെ ഏതലിപ്പിച്ചയത്തിൽ പരിശീലിപ്പിക്കും ചെയ്യട്ടെ. പുസ്തകം വാങ്ങുവാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടില്ലാത്തവരാണെങ്കിൽ ഇടവകഗ്രന്ഥാലയങ്ങൾ അവരെ സഹായിക്കാതിരിക്കുകയല്ല. അത്താഴത്തിനു് വീട്ടിൽ എല്ലാ അംഗങ്ങളും വട്ടമിട്ടിരുന്ന് ശാരീരികക്ഷേണം കഴിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ കുടുംബാംഗങ്ങളെല്ലാവരും കൂടിയിരുന്ന് ആലുഗാമികക്ഷേണമായ ദൈവവചനം ശ്രവിക്കട്ടെ. ഓരോ കുടുംബങ്ങളിലും ഭക്തിപരമായ പുസ്തകപാരായണം ഒരു അനുഭവനവോദയമായിത്തീരണം. കാരണമന്മാർക്കു വായിക്കുവാൻ വിഷമമാണെങ്കിൽ കുട്ടികൾ വായിക്കട്ടെ. അക്ഷരാഭ്യസമുള്ളവരോണല്ലോ വളർച്ചയെന്നു തലമുറ. ജോലിചെയ്തു ക്ഷീണിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കിടന്നുകൊണ്ടെങ്കിലും ദൈവവചനം ശ്രവിക്കുക.

കത്തോലിക്കനായ ഒരു കണ്ണടവാ പാരിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ അയാൾ ഒരു പുസ്തകം വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. “വീവേകാനന്ദസ്വാമികളുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ” ആയിരുന്നു ആ പുസ്തകം. “സ്വാമികൾ പറയുന്നതൊക്കെ എത്ര വിശിഷ്ടതയുള്ളതാണു്” എന്നൊരു അഭിപ്രായവും അയാൾ തട്ടിമുട്ടിച്ചു. “നിങ്ങൾ വേദപുസ്തകം വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ? എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. “ഇല്ല” എന്നു് അയാൾ മറുപടി പറഞ്ഞു! ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശിഷ്ടങ്ങളായ പ്രഭാഷണങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും ഒരിക്കലേങ്കിലും വായിച്ചുവീഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ക്രിസ്താനി ചില സ്വാമിമാർ ഉന്നയിക്കുന്ന തത്വങ്ങളുടെ വൈശിഷ്ട്യത്തെപ്പറ്റി പ്രവേശിക്കുന്നതുകേട്ടപ്പോൾ വലിയ അത്ഭുതം തോന്നി. ഇതുതന്നെ യല്ലേ അഭ്യസ്തവിദ്യരായ പലരുടേയും സ്ഥിതി? മറ്റു പല പുസ്തകങ്ങളും അവർ വാങ്ങി വായിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ മതപരമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവർ ഒരിക്കലും വാങ്ങുകയോ വായിക്കുകയോ ചെയ്യാറില്ല. ക്രിസ്തു മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനഗ്രന്ഥമായ വൈവ്വിധ്യം വായിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവരുമായ കത്തോലിക്കർ ധാരാളമില്ലേ? കഴിഞ്ഞുപോയ സമ്പൽസമൃദ്ധിയുടെ കാലടിപ്പാടുകൾ മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ ധ്യാനമായി കപായണം: “അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ദാരിദ്ര്യമനുഭവിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഞങ്ങൾ അതു് സന്ദേശം സഹിക്കുന്നു. എന്റെ അപ്പൻ എന്നിങ്ങനെ നൽകിയ സ്രീധനത്തിൽ ഒരു വൈവ്വിധ്യം ഒരു “ക്രിസ്താനുകരണ”വും ഉണ്ടായിരുന്നു. പറമ്പും നിലങ്ങളും പണയമെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. എങ്കിലും ആ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങൾ ഇപ്പോഴും എന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടു്. ഈ വിഷമസന്ധിയിൽ ആ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ സമാധാനം കണ്ടെത്തുന്നു.” ആയിരത്തിനും അയ്യായിരത്തിനും പുറമെ ആളോളങ്ങളും വിട്ടുസമഗ്രികളും സ്രീധനമാ

യി നൽകുന്നകാരണവന്മാർ അവയോടു കൂടി അരവസൻ ആലുഗാമികഗ്രന്ഥങ്ങളും നൽകുന്നതു് ഒരു നല്ല പതിവായിരിക്കുകയല്ലേ? വേദപുസ്തകം, ക്രിസ്തുനുകരണം, തിരുവെഴുത്തുകരണം, കുടുംബക്രമം, അനന്തസ്തോമം, അനന്തനീക്ഷേപം, ആത്മീയസമരം തുടങ്ങിയ ആലുഗാമികഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു പുറമെ വിശുദ്ധന്മാരുടെ ജീവചരിത്രത്തിനും കുടുംബങ്ങളിൽ പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടതാണു്. അവ വായിക്കുമ്പോൾ അനുഭവപരമായ ഒരു ബോധം നമുക്കു ലഭിക്കും നമ്മെപ്പോലെ കുറ്റങ്ങളും കുറ്റകൃത്യങ്ങളും പലപ്പോഴും യേക്കരപാപങ്ങൾ തന്നെയും ഉണ്ടായിരുന്ന അനേകർ പുണ്യപുണ്യ പ്രാപിച്ചവനെന്നും അറികയും അവരെ അനുസ്മരിക്കുവാനുള്ള ഒരഭിവാഞ്ഛ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലുളളവളുകയും ചെയ്യും. (ജെ. ചെമ്മൻ)

പുസ്തകാഭിപ്രായം.

പരിമളം

ഖണ്ഡ കാവ്യം

[ഗ്രന്ഥകർത്താവ്: പീറ്റർ അയ്യനേത്തു് പേപ്പലർ പ്രസ്സ്, തിരുവനന്തപുരം. വില രൂ 1. 35 + 8 = 43 പേജുകൾ]

“പാപിനി മോശിയുടെ ജീവചരിത്രമാണു് “പരിമള”ത്തിലെ കഥാതന്തു. ആ കഥാപാത്രായണം ശ്രീമൻ അയ്യനേത്തിന്റെ ഹൃദയതന്ത്രികളെ ചലിപ്പിച്ചു. കവിഹൃദയത്തിൽ അതുപ്രകാരം പതിഞ്ഞു. അതിന്റെ ബഹിഃസ്ഫുരണമാണു് “പരിമള”മെന്നും പറയാം.

അതിലെന്തൊരുതരമെന്നല്ലേ? സഭാമാതാ, മാരിത്രം, ബ്രഹ്മചര്യം ഇവയെല്ലാം പഴഞ്ചൻ കഥകൾ! ഇന്നു വിപ്ലവകാതെ ചരക്കുകൾ! ഇങ്ങനെ വാദിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടർ ഇന്നു കേരളത്തിലുണ്ടു്. ആ സ്ഥിതിക്കു സമുചികാരയനായ ശ്രീ അയ്യനേത്തു്, പരിശുദ്ധിയുടെ പരിമളമാസ്പദിച്ചതീർലോ, ആ സ്വാഭാവികത അനവധി പ്രസരിക്കണമെന്നു കോക്ഷിച്ചതിലൊ വിസ്മയത്തിനു സ്ഥാനമില്ലായിരിക്കാം.

“കഥാനായികയുടെ കാപഥസഞ്ചാരത്തെ സസൂക്ഷ്മം വിവരിക്കാതെ, സ്ഥൂലരേഖകൾ മാത്രമേയുപയോഗിച്ചു്, അത്യാവശ്യമുള്ള സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുമായിരുന്നു” എന്നു് അവതരികാർത്താവു് കവിക്ക് ഒരു താക്കീതുനല്കിയിരിക്കുന്നതിനോടു് ഇദ്യുള്ളവനും പുണ്യമായി യോജിക്കുതന്നെ ചെയ്യുന്നു. ശ്രീ അയ്യനേത്തുതന്നെ

“അറിയേണ്ടതില്ലിനിമുളളീനയങ്ങൾ” എന്നു ബുദ്ധിപൂർവ്വം പറയുന്നുണ്ടു്. എങ്കിലും ആ ദർശനരേഖയെന്റെ കവാടം അതിനു വളരെ മുമ്പേതന്നെ അടയ്ക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഒരു ക്രൈസ്തവകവിയുടെ തൂലികയിൽനിന്നു് ആ പത്തിരപതു ഇരടികൾ ബഹിർഗമിക്കേണ്ടിയിരുന്നില്ല. ഇനി ഒരു “പരിമള” ഉണ്ടാകുന്നപക്ഷം ആ ഭാരം നിമ്മാജ്ഞം ചെയ്യപ്പെടുമെന്നതന്നെ പ്രതീക്ഷിക്കട്ടെയോ?

പദവിഗ്യാസം, ശൗാഗ്രണം, പ്രസഭിക്ഷ, ശബ്ദാത്മകരപ്രയോഗങ്ങൾ, പദങ്ങളുടെ നിർദ്ദിഷ്ടപ്രവാഹം എന്നീ ഗുണങ്ങൾ നിതരം പ്രകാശിക്കുന്നു. “പരിമള”ത്തിന്റെ കത്താവു് ഒരു ക്ലേശവസനാകവിയാണെന്നുള്ളതിനു പക്ഷാഭരമില്ല.

“കരം പൊക്കി രക്ഷയ്ക്കായി കരഞ്ഞുകേണു്. കരഞ്ഞുകേണു എന്നുള്ള പ്രയോമം അത്രപാഠിയില്ലെന്നാണു് തോന്നുന്നതു്. കേഴ്യാളവിൽനിന്നു് കേഴ്ക ഉരുവിടുന്നു. കേഴ്(ന) തു; കേണ, കേണ്ണ; കേഴ്ക=വിചലിക്കുക; കേഴ്=വിചലപം. “കേഴ്ക, കേഴ്ക കേഴ്മാൻ കണ്ണാളെ” എന്നു വള്ളത്തോൾ. കേഴ്യയുടെ ആധികൃതംകൊണ്ടു കരഞ്ഞെന്നു വരാം. കരച്ചിലിനു മുമ്പാണു കേഴ്. കരച്ചിലും കേഴ്യയും ഒരേ അർത്ഥത്തിലും ചിലർ പ്രയോഗിച്ചു കാണുന്നുണ്ടു്. ദുഃഖിച്ചു കരഞ്ഞുവെന്നുപറയുന്നതാണു ശരി. കരഞ്ഞുകേണ എന്നുപറയുന്നതു അത്രന്നല്ലെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

വേദഗ, മയക്കത്തിൽ കണ്ട സ്വപ്നത്തിന്റെ ഭീകരത സമ്യക് കാണുവണ്ണം കവി ചിത്രണം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. വേദഗാ

(വർഗ്ഗീയ ജെ. മരിയേക്കൽ)

സാമൂഹ്യനീതിയും

കത്തോലിക്ക പ്രവർത്തനവും

(വെരി റവ. ഡോക്ടർ പോൾ കാക്കറ്റേരി പി എച്ച്. ഡി. ഡി. ഡി.)

ആരാധനസ്ഥലങ്ങൾ ഏല്പിക്കുന്നതിലും, വിദ്യാലയങ്ങൾ നടത്തുന്നതിലും, അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു നിത്യയുക്തമായ വേതനം ലഭിക്കുന്നതിലും, ഉദ്യോഗവിതരണത്തിൽ അർഹമായ വിഹിതം നേടുന്നതിലും, നമ്മുടെ അവശതകളും ആവലാതികളും ഇനിയും അവശേഷിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ ഇന്നു നാമേവരടേയും അടിയന്തിരശ്രദ്ധയ്ക്കു പാത്രീകവികേണ്ട വേദാന്ത വിഷയമുണ്ട്—അഖിലലോക പ്രശ്നമായ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭീഷണി. ഇക്കൊല്ലത്തെ സമ്മേളനസ്ഥലത്തിനു മിൻസെന്തിനാൽ എ

അവർ പ്രയോഗിച്ചുവരുന്നതിന്റെ രഹസ്യം വേദാനുസൃതം. സേനാനായകന്മാരേയും സൈന്യഗണങ്ങളേയും തമ്മിൽ ഭിന്നിപ്പിച്ചാൽ ശത്രുവിനു വിജയം സുനിശ്ചിതവും ക്ഷിപ്രസാധ്യമാണല്ലോ. ഇതേതന്നെ ആലോചിക്കാതെ പലരും വൈദികർ കൗശലപൂർവ്വം എറിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന വിഷച്ചിപ്പുരകളിലും ആകർഷകമായ മൂഢതയെ ആശ്യിയുടെ വിഴുങ്ങിക്കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. പുരോഗമനസാഹിത്യവേഷത്തിൽ ഇന്ന് എവിടേയും പരന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, സദാചാരപരവും ധർമ്മികവുമായ അന്തരീക്ഷത്തെ പാടേ മലിനമാക്കുന്നതുമായ ഓടസാഹിത്യത്തിനു നമ്മുടെ യുവജനങ്ങൾ നൽകുന്ന ഉത്സാഹപൂർവ്വമായ സ്വീകരണവും, തൽഫലമായി അചരിച്ചുവായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരിതാപകരമായ പരിവർത്തനവും ഉൽക്കണ്ഠപൂർവ്വം ഉറപ്പുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആർക്കും ഇപ്പറഞ്ഞതിന്റെ പ

രഹസ്യം ശരിക്കറിയാം. വൈദികരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കത്തോലിക്കരെ ക്രിസ്തുരാജന്റെ വിജയപതാകയിൻകീഴിൽ അണിനിരത്തുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് പരിശുദ്ധപിതാക്കന്മാർ കത്തോലിക്കപ്രവർത്തനകോളം ദിനന്തങ്ങളിൽ സമയത്തും അസമയത്തും ഉരന്നിഴുന്നി ഉഗ്രതീക്ഷ്ണാഭിമുഖീകരണമു്. കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ പൊള്ളത്തവും ബീഭത്സതയും പൊതുജനങ്ങൾക്കു നന്നായി കാണിച്ചുകൊടുക്കണം; അതിന്റെയും അതിന്റെ പ്രധാനോപായമായ വൈദിക ചിന്താപദ്ധതിയ്ക്കു് ആകർഷണവലയത്തിൽനിന്നു നമ്മുടെ യുവജനങ്ങളേയും വിദ്യാർത്ഥികളേയും നിഷ്കർഷാപൂർവ്വം വിടുത്തിനിറുത്തണം; ഈ അന്തഃപ്രാപ്തിക്കുള്ള കാര്യം ചിതമായ കത്തോലിക്ക പരിശുദ്ധപരിപാടികൾ പ്രവൃത്തിപഥത്തിലെത്തിക്കുവാൻ ഇനി ഒട്ടും വൈകിക്കൂടാ. ഏലം വിധം പ്രായോഗികപ്രാധാന്യമുള്ള പല പ്രശ്നങ്ങളും ഇയ്യൊണ്ടത്തെ സമ്മേളനത്തിന്റെ ചർച്ചയ്ക്കും തീരുമാനത്തിനും വിഷയമാകുമെന്നു നമുക്കു ന്യായപൂർവ്വം പ്രതീക്ഷിക്കാം. (അ. കേ. ക. കോൺഗ്രസ് 25-ാം മൂന്നാം വാർഷികസമ്മേളനത്തിൽ ചെയ്ത സമാനതപ്രസംഗത്തിൽനിന്നും.)

ങ്. അവയെ എല്ലാം ബഹിഷ്കരിക്കാത്തപക്ഷം നവജാതത്തിന്റെ എത്രകുറുത്തു നടപടിയും കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ പ്രചരണത്തെ തടയുവാൻ പോകുന്നില്ല. ഇവവിധം വേദാനു കോടലി വയ്ക്കുന്ന പദ്ധതികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുപകരം ഒരു കൈകൊണ്ടു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരെ മറ്റേകൊണ്ടു കൊണ്ടു കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ചില പരിപാടികളെ സ്വീകരിക്കുന്ന പദ്ധതികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുവാൻ ഉത്തരവിടുകയും ചെയ്യാൻ താമസംവിനാ കമ്മ്യൂണിസം തടയുവാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു വിപത്തായിത്തീരും. മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളും സമ്പത്തും സംസ്കാരവുമുള്ള നാമും നന്യതിരിയും അധികാരരക്ഷയ്ക്കു തന്ത്രമായി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പരിപാടികളെ ഭരണത്തിലേക്കു കടത്തിക്കൊണ്ടുവന്നാൽ ഒടുവിൽ ഇവയൊന്നുമില്ലാത്തവർ നഗ്നമായ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രം ഇവിടെ സ്ഥാപിക്കുമെന്നുള്ളതും അവർ അനുസ്മരിച്ചാൽ കൊള്ളാം.

കത്തോലിക്കരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കമ്മ്യൂണിസവുമായി യാതൊരു ഒരുമയില്ലാത്തതും ഇടയുണ്ടെന്നു ആരും അല്ലെങ്കിലും സംശയിക്കേണ്ട. ലോകത്തിൽ സമാധാനവും സന്തുഷ്ടിയും കൈവരുത്തുന്നതിനു കത്തോലിക്കരുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ സുവിചിതമാണ്. അതു മറ്റൊരുത്തനേയും ആക്രമിച്ചോ നശിപ്പിച്ചോ അല്ല; സ്നേഹപരമായ സേവനം, നിത്യപൂർവ്വമായ പെരുമാറ്റം, ഇവയെഴിയാം. ഇതിൽ ഭീഷണിക്കോ ധനകീകരമായ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കോ വഴിപ്പെട്ടുകൊടുക്കുന്നവൻ യഥാർത്ഥകത്തോലിക്കനല്ല. സത്യത്തിന്റെയും നിത്യയുടെയും പന്ഥാവിൽനിന്നും ലൗകിക ന്യായങ്ങളിൽ വ്യതിചലിക്കുന്നവൻ കത്തോലിക്കപഠനത്തിൽനിന്നും വ്യതിചലിക്കുകയാണ്. അതിനാലാണ് കത്തോലിക്കരായ നമ്മളെ പലപ്പോഴും മറ്റുള്ളവർ തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നത്. നമ്മൾക്കു ഖണ്ഡിതവും സുചിന്തിതവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്. അവ എല്ലാക്കാരും എല്ലാസ്ഥലത്തും നിലനിന്നുപോരുന്നതുമാണ്. ശതാബ്ദങ്ങളായി അവ പല തരത്തിലും പരിഷ്കിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാണ്. അവ ഒരിടത്തും ഒരിക്കലും പരാജയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പരാജയപ്പെടുകയുമില്ല. അതിനുള്ള കാരണം അവ സത്യത്തിലും നിത്യയിലും സ്നേഹത്തിലും വേരുന്നിയവയാകയാലാണ്. അവയുടെ ഉപദേശകൻ അവയുടെ മുന്തികരണമായ യേശുക്രിസ്തുവുമാകുന്നു.

അതിനാൽ ഈ ദിവ്യോപദേശത്തിന്റെ തത്വങ്ങളിൽനിന്നും വ്യതിചലിക്കുവാൻ കത്തോലിക്കഭൂമിഭാഗം വിമുഖരെന്നതിനെ ഏതെല്ലാംവിധത്തിൽ അവരോളിച്ചാലും അധീക്ഷേപിച്ചാലും ഭയപ്പെടുത്തിയാലും മറ്റിച്ചാലും ഫലമൊന്നുമില്ല. അതിനാൽ അതിലേക്കു് ഈയിടെ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എന്റെ സുഹൃത്തുക്കളോടു് എനിക്കു പറയുവാൻ ഉള്ളത് "മതിമതിസാധനം മഹാമതേ, വദ വദ വാഞ്ചിതമത്ര നിഷ്ഠാലംതേ" എന്നാണ്. സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കായും പണത്തിനായും മാറും ചാഞ്ഞു ചരിഞ്ഞും ഒരുമതിരി റബ്ബറിന്റെ മട്ടിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ചില "നല്ല മനുഷ്യരെ" ഞങ്ങളിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു കിട്ടിയെന്നുവരാം. പക്ഷെ ആ മതിരി കപിസീലിംഗുകൾ എല്ലാക്കാരും എല്ലാവരിലും കാണും. അവരെ ആധാരമാക്കി കായ്ക്കുവാൻ വഹിക്കാമെന്നുവച്ചാൽ അതു അധികം നിലനിൽക്കുകയില്ല.

അതിനാൽ ഞങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിക്കാതെ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണമെന്നാണ് ഇവിടത്തെ മറ്റു സമുദായനേതാക്കന്മാരോടു പറയുവാനുള്ളത്. നമുക്കുവേണ്ടു ഇവിടെ സമാധാനപരമായി ജീവിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്. അതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാം. അല്ലാതെ "കേടുക്കൂടാത്ത വാക്കുമാധ്യം പ്രയോഗിച്ചു കണ്ണുങ്ങൾക്കു പുണ്ണാക്കി" ഒട്ടനാൾ മെനാൽപോലും ശരിക്കുത്ത ഒരു മനോഭാവം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിലല്ല നേതൃത്വം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

(അ. കേ. ക. കോൺഗ്രസ് 25-ാം വാർഷികസമ്മേളനത്തിൽ ചെയ്ത അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിൽനിന്നും.)

മുതലക്കോടം പള്ളിയിൽ വി. ഗീവരഗീസുസഹദായുടെ തിരുനാൾ 1950 ഏപ്രിൽ 22, 23, 24 തീയതികളിൽ വികാരി കമ്മ്യൂണിസറ്റ് വിപത്തു്

(ശ്രീ ഇ. പി. വരഗീസ് എം. എ. ബി. എച്ച്.)

ഭാരതം ഒരു വലിയ പരിവർത്തനഘട്ടത്തിലാണല്ലോ. പഴയ ഘടനകളെല്ലാം അഴിഞ്ഞുപോയി. രാജാക്കന്മാർ ശതക്കണക്കിനുണ്ടായിരുന്ന ഭാരതത്തിൽ അവരുടെ ഒരുമാതിരി കൃത്രിമസൃഷ്ടി (imitation) യായ രാജപ്രഭുവന്മാർ മാത്രമേ ശേഷിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അവരുംതന്നെ

ക്ഷാമരായ സങ്കേതസ്ഥാനമല്ലെന്നും മറ്റും വന്നപ്പോൾ മാത്രമാണു കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ നേരെ നടപടി ഉള്ളതിനായി സ്വീകരിക്കുമെന്നു നവജാതം തീർച്ചയാക്കിയത്.

അതേസമയത്തുതന്നെ മന്ത്രിമാർക്കും നിയമസഭാംഗങ്ങൾക്കും അടുത്ത വോട്ടിലാണ് നോട്ടം. വോട്ടുകീട്ടുവാൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരെയും പ്രിണിപ്പിക്കുവാൻ നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ നവജാതം മടിക്കയില്ലെന്നുള്ളതിനു അനുഭവസാക്ഷിയാണ് തെൻ. അതിനാൽ ഈ വിധമുള്ള നേതാക്കന്മാരോട് നയിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രീയകക്ഷിയുടെ ഭരണത്തിൽ നിന്നും കമ്മ്യൂണിസത്തെ ഉറുവനാറും ചെയ്യത്തക്ക നടപടികളൊന്നും ആശിക്കേണ്ട. അതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ജനങ്ങൾതന്നെ ആരായണം, സ്വീകരിക്കണം. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പരിപാടി, തത്വം, സിദ്ധാന്തം അവലംബം അപ്രായോഗികവുമാണെന്നും വെളിച്ചംകൊടുക്കണം. എങ്കിൽമാത്രമേ അവയിലേക്കു സാമാന്യജനങ്ങൾ വഴിതെറ്റിപ്പോകാതിരിയ്ക്കൂ. ഇതിലേക്കു നാം മുന്നിട്ടുനിന്നു പ്രവർത്തിക്കണം. ഈശ്വരവിശ്വാസമുള്ള ഏവരേയും നമുക്കു് ഈ കായ്ക്കത്തിൽ സഹകരണത്തിനായി ക്ഷണിക്കാം. ക്രമസമാധാനങ്ങളാവശ്യമുള്ളവരോടുകൂടി നമുക്കു സഹകരിക്കാം.

വിപ്ലവകരവും വിനാശകരവുമായ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ തടയുന്നതിനുള്ള ശ്രമം ചെയ്യേണ്ടതു് യുവാക്കന്മാരുടെ ഇടയിലാണ്. അതിലേക്കു പററിയ രംഗം വിദ്യാലയങ്ങളാണ്. കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റേയും മാർക്സിസ്റ്റ് സോഷ്യലിസത്തിന്റേയും അബലങ്ങളെ അവരെ മനസ്സിലാക്കത്തക്കതായി പലതും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇവയുടെ എല്ലാം നിരാനമായി മതപഠനം വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ആദ്യത്തം നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതാണ്. മതം എന്തോ ഒരു നിഷിദ്ധവസ്തുവുമാണെന്നും അതു മനുഷ്യന്റെ പുരോഗമനത്തിനു വിഘാതമാണെന്നും മറ്റുമുള്ള മാർക്സിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പല വിധത്തിൽ യുവാക്കന്മാരുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിക്കുവാൻ സൗകര്യം കൊടുത്തിട്ടു

ന്നു നാമകരണം ചെയ്യുന്നതെന്ന ഈ വസ്തുത ഏവരേയും മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരരുടെ ഭൗമപ്രദേശീസായിൽ മാനവസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും മനുഷ്യബഹുമാനത്തിനുമുള്ള നിലവാരമെന്തെന്നു പ്രസ്താവമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുകൊണ്ടും, വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യസംരക്ഷണത്തിനു വേണ്ടി നില കൊള്ളുവെന്നഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ സമക്ഷം ഉഗ്രമായ ചോദ്യചിഹ്നമുയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടും, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കീരതത്വം വിശ്വാസകേ വിളംബരം ചെയ്യുകൊണ്ടും, മൃതിയനസ്തുരുടെ ഇരമ്പുമാഴ്ചിക്കുള്ളി ലമന്തെരിയുകയും പീടയുകയും ചെയ്യുന്ന ആ വിരോധവിരുദ്ധ പാവനസ്മരണ തീർച്ചയായും മതവിശ്വാസവും മതാഭിമാനവുമുള്ള ഏതു കത്തോലിക്കനേയും കമ്മ്യൂണിസത്തിനെതിരായി അണിനിരക്കുവാൻ ശക്തിയുക്തം പ്രേരിപ്പിക്കുകയും പ്രചോദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കുകയില്ല.

മനുഷ്യനിലുള്ള സകല മഹാത്മ്യങ്ങളടേയും കണ്ണുകോടാലിയായ പ്രസ്തുത ക്ഷുദ്രപ്രസ്ഥാനത്തെ പ്രതിരോധിപ്പുവാൻ നാം കൈയിലെടുക്കേണ്ട കാര്യമായിട്ടും പ്രായോഗികവുമായ രണ്ടു ധർമ്മികാര്യങ്ങളാണു സാമൂഹ്യനീതിയും കത്തോലിക്കപ്രവർത്തനവും. അതുകൊണ്ടാണ് ഇക്കൊല്ലത്തെ വാർഷികാവേഷോഷ വേളയിൽ അവയിലോരോന്നിനും ഓരോ പ്രത്യേകസമ്മേളനം ഏല്പിക്കുന്നതു്. തത്സംബന്ധമായി തിരുസഭാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ നൽകിട്ടുള്ള പ്രായോഗികനിർദ്ദേശങ്ങളും, പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ള വ്യക്തസിദ്ധാന്തങ്ങളും കേരളകത്തോലിക്കരുടെ ഇടയിലും പ്രചാരമായി പ്രചരിക്കണം; അവ കടലാസിലും പ്രസംഗരേഖ പങ്ങളിലും മാത്രം കുടികൊണ്ടാൽ പോര; അവയുടെ ചൈതന്യം ഒരേ കത്തോലിക്കനും ധാരാളമായി ഉൾക്കൊള്ളണം; അതു അവന്റെ അനുഭവജീവിതമയ്ക്കുകൾക്കു നിറംകൊടുക്കുവാൻ തികച്ചും പര്യാപ്തമാകയും വേണം.....

കത്തോലിക്കസഭയിൽ മതാധികാരികൾക്കുള്ള സ്ഥാനവും സ്വാധീനവും എന്താണെന്നു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരർ നേരം വണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മതവിനാശത്തിനായി കച്ചകെട്ടിയിരിക്കുന്ന അശുഭദൂതർ പുരോഹിതലോകത്തെ ആദ്യമായും ഉഗ്രമായും ആക്രമിക്കുന്നത് അക്കാണത്താലാണ്. വൈദികവിദ്വേഷവിഷം ജനതാമല്യത്തിൽ കുത്തിവെക്കുവാനുള്ള ചതുരപായങ്ങളും

അംഗുലിപരിമിതമാണ്. സുസംഘടിതമായിരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന തിരുവിതാംകൂറും കൊച്ചിയുംതന്നെ കെട്ടഴിഞ്ഞു പുസ്തകംപോലെ ആയിത്തീർന്നു നമുക്കു അനുഭവമാണല്ലോ. ജനകീയഭരണം ഭാരതീയർക്കു വലിയ പരിചയമുള്ളതല്ല. അതിനാൽ അതിലേക്കു അരക്ഷണം കൊണ്ടു പരിവർത്തനംചെയ്യപ്പെട്ട ഭരണകൂടത്തിനു അവകാശികളായി മറ്റു വർഗ്ഗങ്ങളും പ്രക്ഷോഭണസന്ദേശങ്ങളുമായി നടന്ന യാത്രനക്കാരുംകൂടെ വന്നു ചേർന്നപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയാണ് ഇന്നു നാം കാണുന്നത്. കൈവരും കിട്ടിയ അധികാരത്തിൽ പററിച്ചിടിച്ചിരിക്കുവാൻ പലരേയും പ്രിണിപ്പിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിപത്തിനെ സുരക്ഷമായി നേരിടുക നവജാതത്തിനു പ്രയത്നമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. പോലീസുസേനയ്ക്കു അവരുടെ സ്റ്റേഷൻപോലും

കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭ

(റൈറ്റ് റവ. ഡോക്ടർ പി. തോമസ്, ബാംഗളൂർ മെത്രാൻ)

കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭയും, അതിലെ വിപുലവും ആഭിവൃദ്ധ്യപ്രദമായ കത്തോലിക്കാസഭയായും, ഭാരതത്തിന്റെ അഭിമാനവും ഛായപ്രദമായിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രദേശങ്ങളിലെ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ പ്രാചീനസ്വഭാവത്തിന് അനിഷേധ്യമായ ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവർഷം 52-ൽ അപ്പോസ്തോലനായ മത്തായിയെ ക്രൈസ്തവവിശ്വാസം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാട്ടിൽനിന്നു നേരിട്ടു കേരളത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, കേരളത്തിലെ സഭ ഭാരതത്തിലെ അതിപ്രാചീനസഭയാകുന്നു; യൂറോപ്പിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള സഭകളെ

357664-ാം കത്തോലിക്കാസഭയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ, 30 കോളത്തിനുശേഷം, തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തു് 12 രൂപതകളും 16 ലക്ഷം കത്തോലിക്കരും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഇതു 9000 ചതുരശ്രമൈൽ വിസ്തൃതിയുള്ള ഒരു ഭൂഭാഗത്തിലാണ്. ജനസംഖ്യയിൽ മാത്രമല്ല, വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും, ബാങ്കിങ്ങിലും, വ്യവസായവാനിജ്യങ്ങളിലും കൃഷിയിലും മറ്റിതുപോലുള്ള സംരംഭങ്ങളിലും കേരളകത്തോലിക്കർ പുരോഗമനത്തിന്റെ മുന്നണിയിൽത്തന്നെ നിൽക്കുന്നു. ഈ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രശസ്തനിയായ നിലയിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന അനേകം വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളും പരോപകാരസ്ഥാപനങ്ങളും, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും സാമൂഹികവൃദ്ധിയുടെയും പ്രചരണത്തിനു കത്തോലിക്കാസഭയെന്ന മഹനീയസേവനങ്ങൾക്കു ഉത്തമതെളിവായിരിക്കുന്നു. ആൻകട്ടികൾക്കായി അഞ്ചു പെൺകുട്ടികൾക്കായി രണ്ടു സർവ്വകലാശാലകളുള്ളതും അനേകം ഫൊസ്റ്റർ കുട്ടികൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു മിഷനറീമാരുടെ നിരന്തരവും അനൂനവുമായ പരിശ്രമങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ടാണ്, സർവ്വകലാശാലകളുടെയും കോളേജുകളുടെയും കോളേജുകളുടെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു മിഷനറീമാരുടെ നിരന്തരവും അനൂനവുമായ പരിശ്രമങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ടാണ്, സർവ്വകലാശാലകളുടെയും കോളേജുകളുടെയും കോളേജുകളുടെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു മിഷനറീമാരുടെ നിരന്തരവും അനൂനവുമായ പരിശ്രമങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ടാണ്, സർവ്വകലാശാലകളുടെയും കോളേജുകളുടെയും കോളേജുകളുടെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു.

(അ. കേ. ക. കോൺഗ്രസ് 25-ാം മത വാർഷികസമ്മേളനത്തിൽ ചെയ്ത ഉദ്ഘാടനപ്രസംഗത്തിൽനിന്നും.)

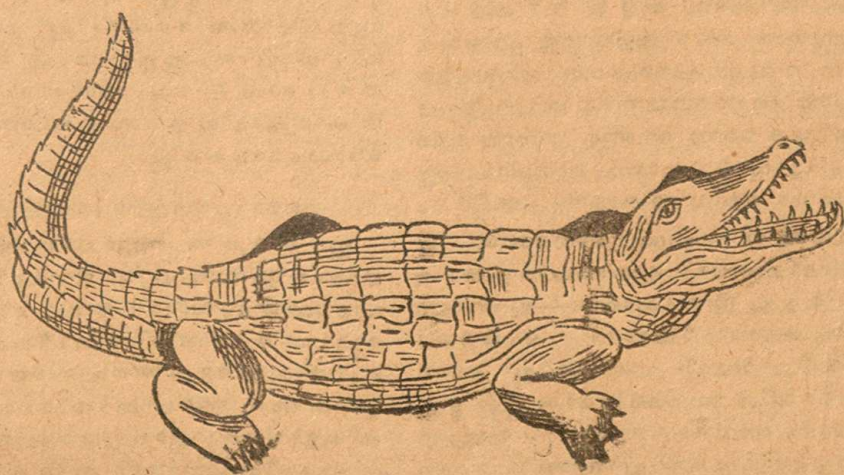
പ്രകൃതിപാഠം

മുതല

(എ. വി. തോമസ്, ബോംബെ)

ഇപ്പോഴുള്ളതിൽ ഏറ്റവും വലുതാണ് മുതല. 27 ജാതി മുതലുകൾ ഉണ്ടെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇവയിൽ അധികവും ജലജന്തുക്കളാണ്. വളരെ വലുതുള്ള ഇവയുടെ വാലു് ചുക്കൻപോലെയും കാലുകൾ പങ്കായങ്ങൾപോലെയും ഉപയോഗിക്കുന്നു. ശരിയായ ഒരു മുതലയ്ക്കു് ഇരുവശവും പരന്നു് നില്ക്കുവാനുണ്ടു്. അതിന്റെ ഉടൽ മുഴുവൻ എല്ലുപോലെ കട്ടിയുള്ള ചതുരാകൃതിയിലുള്ള തകിടകൾക്കുണ്ടു് പൊതിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വായ് നിങ്ങളും വളരെ വിതിയുള്ളതും ആണു്; പല്ലുകൾ വളരെ നീണ്ടതും മുട്ടുള്ളതും ആകുന്നു. പല്ലുകൾ തേങ്ങുപോകുമ്പോൾ വീണ്ടും പുതിയവ വരും. ആഫ്രിക്കയിലെ നദികളിലും തടാകങ്ങളിലും ഇവ ധാരാളമുണ്ടു്. നൈൽനദി മുതലുകൾക്കു പ്രസിദ്ധമാണു്. സിലോൺ, സയറ, ഇന്ത്യ, ഇൻഡീസ്, മിഡിറ്ററേനിയൻ വടക്കേ ആഫ്രിക്കയിൽ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും ഇവ ധാരാളമുണ്ടു്.

ഇൻഡ്യയിലെ സിന്ധു, ഗന്ധർ, ബ്രഹ്മപുത്ര എന്നീ നദികളിൽ തവിയൽ (Gavial) എന്നു പറയുന്ന ഒരു വർഗ്ഗം മുതലുകൾ ഉണ്ടു്. അവയുടെ മംസപേശികൾ നീളംകൂടിയതും വണ്ണ കുറഞ്ഞതുമായതു്. പതിനെട്ടു് അടിയോളം അതിനു നീളമുണ്ടു്. മഗ്ഗർ (Mugger) എന്നപേരിൽ മറ്റൊരുജാതി മുതലു (ചിങ്കണ്ണി) ഇൻഡ്യയിൽ ഉണ്ടു്. ചതു

ക്കുളം അതു പ്രാചീനമായിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ പ്രാചീനസംഹിതസ്മാരകങ്ങൾ, ആരാധനാപരമായ പ്രാമുഖ്യം നാഗസ്ഥലം, പശുപാശ്വാതസഭകളുടെ പഞ്ചാംഗങ്ങൾ, വേദസംക്ഷികളെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണങ്ങൾ, സൂക്തവും അതിപുരാതനവുമായ പാരമ്പര്യം എന്നിവ മത്തോമ്മാസ്റ്റീഫായുടെ പ്രേഷിതയന്തങ്ങൾക്കും, ക്രിസ്ത്യനസമുദായങ്ങളുടെ സംസ്ഥാപനത്തിനും, പാലയൂർ, കോട്ടക്കുറുപ്പു്, മലപ്പുറംകര, കോക്കമംഗലം, ചായൽ, നിരണം, കൊല്ലം എന്നീ ഏഴു് ദേവാലയങ്ങളുടെ സ്ഥാപനത്തിനും ധാരാളം അനുകൂലതെളിവുകൾ പ്രദാനംചെയ്യുന്നുണ്ടു്. മത്തോമ്മാസ്റ്റീഫാ സെന്തോമ്മസ് മൗണ്ടിൽ വച്ചു വേദസംക്ഷിയായി മരിച്ചുവെന്നും, മൈലാപ്പൂരിൽ അടക്കപ്പെട്ടുവെന്നുമുള്ളതു് പെരുവേലി വിശ്വാസ്യപോരുന്ന ഒരു സംതതിയാകുന്നു. 1940-ലെ തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേറ്റ് മാനുവലിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: "മുന്നംശതകം മുതൽ പല ഭാഗങ്ങളിലും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട തെളിവുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു; അവയുടെ സമീകൃതമായ ഫലം ഈ കലയുടെ സത്യാവസ്ഥയെ തെളിയിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്" (പുറം 656). രണ്ടാംശതകത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തോടുകൂടി വിശുദ്ധന്റെ അന്ധികൾ, മൈലാപ്പൂരിൽനിന്നു പേർഷ്യയിൽ (ഇറാനിൽ) എദേസ എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു മറ്റൊരുപ്പെട്ടു. മൃതാവശിഷ്ടങ്ങൾ അങ്ങോട്ടു മറ്റൊരിയതിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി പ്രതിവർഷം ജൂലൈ മൂന്നാംതീയതി എദേസയിൽ ഒരു തിരുന്നാൾ ആഘോഷിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. ആരാധകന്മാർക്കിടയിൽ അവസാനത്തിൽ ടർസിലെ വിശുദ്ധ ഗ്രിഗറി ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: "അവിടുന്ന് ആദ്യം വിശുദ്ധിച്ച ഭാരതത്തിന്റെ ആ ഭാഗത്തു വിസ്തൃതവഹമായ പരിമാണങ്ങളോടും വിപുലമായ ചിത്രവേലകളോടും അലങ്കാരങ്ങളോടുംകൂടിയ ഒരു ദേവാലയവും സന്യാസശ്രമവും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു."

ആകയാൽ, നിങ്ങൾക്കു മഹനീയമായ ഒരു പരിസ്ഥിതിയെ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതു്. മത്തോമ്മാക്രിസ്തുനികൾ സംഖ്യയിൽ ചെറുതും മറ്റു ക്രൈസ്തവലോകത്തിൽനിന്നു വേർപെടുത്തപ്പെട്ടതുമായിത്തന്നെങ്കിലും, ക്രിസ്തുമതദീപം പൊലിഞ്ഞുപോകുന്നതിന്നു അവർ ഒരിക്കലും ഇടയാക്കിയില്ല. അച്ചർ സംഖ്യയിലും, ഐക്യത്തിലും, ദാർശ്വത്തിലും സംഘടനയിലും വളർച്ചപ്രാപിച്ചതു് ഈ അടുത്തകാലത്തെ ചരിത്രംമാത്രമാകുന്നു. 1920-ൽ നാലു കേരളീയ പുറിയായി രൂപതകളിലുംകൂടി 412794-ാം, വരാപ്പുഴ, കൊച്ചി, കൊല്ലം എന്നീ ലത്തീൻരൂപതകളിൽ

കാമെൽ അപ്പസ്തോലിക്കാസ്കൂൾ, എറണാകുളം

കൽപ്പിത്താ ഒന്നാംസഭയിൽ ചേർന്നു് പ്രാമുഖ്യപരവും ത്യാഗസംപൂർണ്ണവുമായ ദൈവദാസികജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ടു് കേരളത്തിനകത്തും പുറത്തും മതസേവനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനാഗ്രഹിക്കുന്ന യുവാക്കന്മാർ സ്കൂൾചേരുന്ന പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞാലുടനെ—മേയ് മാസം 15-ാം തീയതിക്കുമുമ്പായി—താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അപേക്ഷിക്കുക.

എന്നു് ഫാദർ പ്രൊവിൻഷ്യൽ
Rev. Fr. Director, "Jarmel Apostolic School"
St. Teresa's Monastery, Banerji Road, Ernakulam.

പ്രസ്ഥലങ്ങളിലാണു് ഇതു സംഗ്രഹണ കിടക്കുന്നതു്. കായലുകളിലും ചെറിയ നദികളിലും ഇതിനെ ചിലപ്പോൾ കാണാം. വെള്ളംകുടിക്കാതെ വായ് തുറന്നുപിടിച്ചുകൊണ്ടു് നീന്തുവാൻ ഇതിനു സാധിക്കും. അമൃതസമയംതന്നെ നിർത്തിത്തുടങ്ങുവാൻ അതിനുള്ള കഴിയാകുന്നു. കഴിയും തൊണ്ടയുടെ പുറകിലുള്ള ഒരു പ്രത്യേകസഞ്ചികരണംകൊണ്ടാണു് ഇതു സംഗ്രഹിക്കുന്നതു്. ഈ മുതലു വെള്ളത്തിൽ വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ ഉടൽ മുഴുവനും തന്നെ വെള്ളത്തിനടിയിൽ ആയിരിക്കും. കണ്ണുകളും മുക്കിന്റെ ലോരങ്ങളും പുറത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗവും മാത്രമേ വെള്ളത്തിനു മുകളിൽ കാണുകയുള്ളൂ. ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഇതിനെ കണ്ടാൽ പൊതിക്കിടക്കുന്ന ഒരു തടിക്കുഷണം ആണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. കണ്ണുകൾ തലയുടെ അഗ്രഭാഗത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്.

അല്ലിഗേറ്റർ (Alligator) എന്ന വർഗ്ഗം ശരിയായ മുതലിൽനിന്നും കുറേ വ്യത്യാസപ്പെട്ടതാണു്. ഇതിന്റെ മുഖം കൂടുതൽ നീണ്ടതും തല ചെറുതും വിതി കുറഞ്ഞതും ആണു്; മുക്കിലത്തെ അണയിൽ ഒരു കഴിയുണ്ടു്. താഴത്തെ അണയിലെ നാലാമത്തെ കോമ്പല്ലു് ഈ കഴിയിലേക്കു തള്ളിനില്ക്കും. മുതലയുടെ പിൻകാൽ ചെളുവൽക്കൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അല്ലിഗേറ്ററിനു് ഇങ്ങനെ ചെളുവലില്ല. ഇതു സംഗ്രഹണ ചതുപ്പസ്ഥലങ്ങളിലാണു് ജീവിക്കുന്നതു്. യാങ്ങു്സിസ്കാണ്ടു് നദിയിലും അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ തെക്കുഭാഗങ്ങളിലും, വെനെസ്വലാ, ഇക്വഡോർ ഈ രാജ്യങ്ങളിലും ഇതിനെ കാണാം. പതിനെട്ടു് അടിയരെ ഇതിനു നീളം ഉണ്ടു്. മിസിസിപ്പി നദിയിൽ കാണപ്പെടുന്ന ഒരു ജാതിയാണു് ഏറ്റവും ഭയങ്കരമായതു്. സെയ്മാൻ (Ceyman) എന്നു പറയുന്ന ഒരു വർഗ്ഗം ഇൻഡോചൈനയിലും മദ്ധ്യ അമേരിക്കയിലും തെക്കേ അമേരിക്കയിലും ഉണ്ടു്. ഈ വർഗ്ഗത്തിൽത്തന്നെ അഞ്ചു ജാതികൾ ഉണ്ടു്.

ആഫ്രിക്കയിൽ കപിൻസ്പൻഡിലും ഇന്ഡോചൈനയിലെ മെക്കോണ്ടു് നദിയിലും ഉള്ള മുതലയ്ക്കു് മുപ്പതു് അടിയോളം നീളമുണ്ടു്. ഇതിനെക്കാൾ അല്പംകൂടി വലുതായി മുപ്പത്തിമൂന്നു് അടിയോളം നീളമുള്ളതിനെ ഉപ്പുവെള്ളമുള്ള ചില നദീമുഖങ്ങളിലും അതിനു സമീപമുള്ള കടലിലും കാണാം. ഏറ്റവും ചെറിയ മുതലു തെക്കേ അമേരിക്കയിലെ സെയിമൺ ജാതിയാണു്. ഇതിനു് കഷ്ടിച്ചു് നാലടി യേ നീളമുള്ളു്.

മുതലു വളരെ ഭരമുള്ള ജന്തുവാണു്. മിഡിറ്ററേനിയൻസിലെ ഒരു ജലാശയത്തിൽനിന്നും പിടിച്ചു 16 അടി നീള

മുള്ള ഒരു മുതലയ്ക്കു് 85൯17 ഫൺഡ് വെയിറു് തൂക്കമുണ്ടായിരുന്നു. കപിൻസ്പൻഡിലെ ഒരു സംഗ്രഹണ മുതലയ്ക്കു് 16 ഫ്ലീറ്റിൽ കൂടുതൽ തൂക്കമുണ്ടായിരിക്കും. അതിന്റെ കായികശക്തി അതുതകരാറാണു്. ആഫ്രിക്കൻ വനത്തിലെ ഒരു നദിയിൽനിന്നും വെള്ളം കുടിച്ച് വാക്കൻ ഭാവിച്ച ഒരു വലിയ കണ്ടാട്ടത്തെ ഒരിക്കൽ ഒരു മുതലു പിടിച്ചു ഭയങ്കരമായ ഒരു ദന്ദമുയർത്തി നശിച്ചു. മുതലു ആ വലിയ മൃതത്തെക്കൊണ്ടു് വെള്ളത്തിനടിയിൽ താണുകുളഞ്ഞു ഇന്ത്യയിലെ മുതലുകൾ പോതു്, പതു മുതലായ മൃതങ്ങളെ പലപ്പോഴും പിടിക്കാറുണ്ടല്ലോ. മനുഷ്യനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയിതിരുന്ന മുതലുകൾ മിഡിറ്ററേനിയൻസിലെ ചില നദികളിൽ ഉണ്ടു്.

കഥാപ്രസംഗം

മദ്ധ്യപാത, സ്രീധനം എന്നിവ മൂലം സമുദയക്ഷേമത്തിനു നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വമ്പിച്ച വിപത്തുകളെ സരസമായും ഹൃദയസ്पर्ശകമായും പ്രതിപാദിച്ചുകൊണ്ടു് മദ്ധ്യവർണ്ണനപ്രസ്ഥാനം വിജയ്കൃഷ്ണവാണ് അനുവാചകരെ ആഹ്ലാദനം ചെയ്യുന്ന "മുണ്ടാളിനി" കഥാപ്രസംഗം സമുദയനന്മയെ മുൻനിർത്തി കിംസംഘടനകളുടെ വാർഷിക ഘോഷങ്ങളോടനുബന്ധിച്ചു് ഏറ്റവും ആകർഷകമായ വ്യവസ്ഥകളിൽ നടത്തപ്പെടുന്നു. കഥാകാലക്ഷേപകളുകൾ താഴെ കാണുന്ന വിലാസത്തിൽ ഉടൻ എഴുതുക:

ജോസഫ് ചിത്രേടൻ
കഴുപ്പിള്ളി—അയ്യമ്പിള്ളി

മുതലുകൾ എല്ലാം മുട്ടയിട്ടാണു് പെരുകുന്നതു്. ഒരു പ്രാവശ്യം ഇരുപതു മുതൽ തൊണ്ണൂറുവരെ മുട്ടകൾ ഇടുന്നു. നദിയിൽത്തുള്ള മണൽ തിട്ടകളിലാണു് മുതല സംഗ്രഹണ മുട്ടയിടുന്നതു്. സൂര്യന്റെ മുകേറു് മുട്ടകൾ വിരിയുന്നു. കിരീ, നിർന്നായ് മുതലായ ജന്തുക്കൾക്കു് മുതലുമുട്ട വളരെ ഇഷ്ടമാണു്. മണ്ണിനടിയിൽ കിടക്കുന്ന മുട്ടകൾപോലും അവ ചിലപ്പോൾ മറന്തി എടുത്തു കൊണ്ടുപോകും. കുഞ്ഞുകുട്ടികൾ ചിലപ്പോൾ ഈ മുട്ടകൾ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാറുണ്ടു്. ചില കിരീകൾ മുതലക്കുഞ്ഞുങ്ങളേയും കൊന്നു തിന്നാറുണ്ടു്. "അണ്ഡഭന്തം" എന്നു പറയുന്ന ഒരു പ്രത്യേകമാതിരി പല്ലുകൊണ്ടു് മുട്ടയുടെ തൊണ്ടു പൊട്ടിച്ചാണു് മുതലക്കുഞ്ഞു പുറത്തുവരുന്നതു്. പുറത്തുവന്നാലുടനെ ഈ പല്ലു പൊയ്കപ്പോകുന്നു.

ജവാതിൽ ഒരിക്കൽ മുതലുമുട്ട വിരിക്കുന്നതിൽ ചില പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി. മുതലക്കുഞ്ഞു മുട്ടയ്ക്കു പുറത്തു വരുന്നതിനു മുന്പുതന്നെ അതിന്റെ വായുടെ മുൻവശം പിടിച്ചിരുന്ന ഒരു വിരൽ കുടിച്ചുകൊണ്ടു് അതിന്റെജാതാലുള്ള ക്രൗഞ്ചം പ്രസ്താപിക്കുകയത്രേ. സംഗ്രഹണ സാഹചര്യങ്ങളിൽ കുഞ്ഞുങ്ങൾ വർഷംതോറും ഒരേരേ അടി വളരുന്നു. കുറേകൊല്ലങ്ങൾ കഴിയുമ്പോൾ വളർച്ച കുറഞ്ഞുപോകുന്നു. മഞ്ഞുകാലത്തു് മുതലുകൾ ചെളിയിൽ പുണ്ടു കുളയുന്നു. വേനൽക്കാലത്തു് നദികളും തടാകങ്ങളും വറ്റിപ്പോകുന്നിടത്തു് അവ സ്വയം മണ്ണിൽ കുഴിച്ചുക്കുളയുന്നു. മഴവന്നു് വെള്ളമുണ്ടാകുന്നതുവരെ അവ പുറത്തുവരികയില്ല. ഈ ദീർഘകാലസുഷുപ്തിയിൽ അവയുടെ ശരീരത്തിന്റെ പല പ്രധാന പ്രവർത്തനങ്ങളും താല്പര്യമായി നിലച്ചുപോകുന്നു.

സത്യദീപം

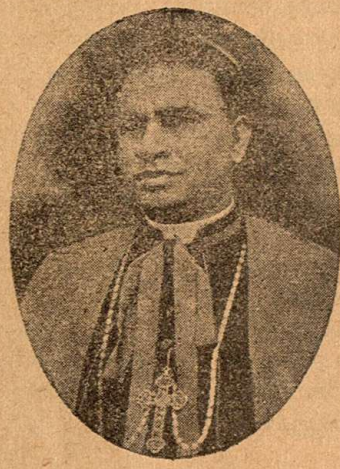
ചത്രാധിപന്മാർ

ചെയർ മെമ്പർ, കോൺഗ്രസ്സിന്റെ മേൽക്കൂറ്റ് അംഗം, കോൺഗ്രസ്സിന്റെ മേൽക്കൂറ്റ് അംഗം, കോൺഗ്രസ്സിന്റെ മേൽക്കൂറ്റ് അംഗം

Vol. 23 || ERNAKULAM, APRIL 19, 1950 || N. 2

തിരുനാൾമംഗളം

ഭരതപ്രഭുവായ അഭിമുഖ്യം... തിരുനാൾമംഗളം... ഭരതപ്രഭുവായ അഭിമുഖ്യം...

തിരുനാൾമംഗളം... ഭരതപ്രഭുവായ അഭിമുഖ്യം... തിരുനാൾമംഗളം...

വർത്തിക്കുണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ... വർത്തിക്കുണ്ടിയിരിക്കുന്നു...

പ്രമേയങ്ങൾ

കോൺഗ്രസ്സ് വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി... പ്രമേയങ്ങൾ... കോൺഗ്രസ്സ് വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി...

വേദാന്ത പ്രമേയം. അടുത്ത കോർട്ട... വേദാന്ത പ്രമേയം. അടുത്ത കോർട്ട...

ഇവയും ഇവയ്ക്കുപോലെയുള്ള... ഇവയും ഇവയ്ക്കുപോലെയുള്ള...

കത്തോലിക്കാകോൺഗ്രസ്സ്

അവിഷ്കരണ കത്തോലിക്കാ കോ... അവിഷ്കരണ കത്തോലിക്കാ കോ...

അവിഷ്കരണ കത്തോലിക്കാ കോ... അവിഷ്കരണ കത്തോലിക്കാ കോ...

ഇതര ക്രൈസ്തവരുമായി

സമാധാന കണക്കു... ഇതര ക്രൈസ്തവരുമായി... സമാധാന കണക്കു...

സത്യദീപം വാരിസംഖ്യ

Table with 2 columns: Name, Amount. Rows include 'പ്രതിവർഷം അഞ്ചു ക. 6-0-0' and others.

ചോദ്യോത്തരപംക്തി

പേര്: 'ക്രിസ്തുവേദം' ജനിച്ചിട്ടു... ചോദ്യോത്തരപംക്തി... പേര്: 'ക്രിസ്തുവേദം' ജനിച്ചിട്ടു...

സാഹിത്യസംരംഭത്തിൽ വിജയികളായവർ

അവിഷ്കരണ കത്തോലിക്കാ കോ... സാഹിത്യസംരംഭത്തിൽ വിജയികളായവർ... അവിഷ്കരണ കത്തോലിക്കാ കോ...

മാതൃഭിന്നം

നല്ല പാലെ മുത്തുപഴുത്ത് ് മുത്തക്കായ് തൊലികളിഞ്ഞ് ഒരു ഉരുളിയിലാക്കി 2 നാഴി വെള്ളമെഴിച്ച് വേവിക്കുക. വെള്ളം വറ്റുമ്പോൾ ഒന്നര രാത്രി ശക്തയ്ക്ക് ഇളക്കി ഉടുത്ത് കുഴമ്പു പാലെ ആക്കുക 4 തേങ്ങ മുരണ്ടിപ്പിഴിഞ്ഞ് രണ്ടാഞ്ഞ പാൽമേത്ത് ഇടുക. അതു വററിക്കഴിയുമ്പോൾ ആദ്യത്തെ പാലും ചേർന്നു. ഒരു മുറി ഉണക്കത്തങ്ങ ചെറുമായി അരിഞ്ഞ് ഒരു തുടം നെയ്യിൽ വറുത്തു ചേർത്ത ശേഷം കുൽ രൂപാന്തരം വീതം ഏലം, മുക്ക, ജീരകം എന്നിവയുടെ പൊടിയും വീതിരി ഇളക്കി ഇറക്കിവെക്കുക.

(പി. കെ.)

ആ രാത്രിയെന്നവസാനിച്ചിരിക്കുന്നവകിൽ എന്നയാൾ ആശിച്ചു. അത്രയ്ക്കു വേദനനിറഞ്ഞ നിമിഷങ്ങളായിരുന്നു അയാൾക്കു്. പക്ഷിലിന്റെ പ്രകാരത്തെ ഗ്രസിച്ചുകൊണ്ടു് രാത്രി ഒരു രാക്ഷസിയെപ്പോലെ ഓടിയടുത്തു. അതോടുകൂടി അയാളുടെ രോഗത്തിനും ഒരു വർദ്ധനവുണ്ടായതു്. ആദ്യ മക്കളും ഭാര്യയും അയാളുടെ ചുറ്റും കൂടി നില്പുണ്ടു്. നാലു പെണ്ണും, രണ്ടു ഞാൻ ആൺകുട്ടികൾ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ജീവിച്ചുകൊള്ളുമെന്നവണ്ണം. പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കയ്യിലേക്കു് അയാൾ തിരിഞ്ഞു.

“ഇതുകിടപ്പിൽ ഞാനെങ്ങു മ—” അയാളു് പുത്തിയാക്കിയില്ല. അവിടെ യൊരു കൂട്ടനിലവിളി ഉയന്നു. അയാളു് പറയേണ്ടിയില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും ഒരു പരമാത്മമല്ലേ അതു്? ആ കിടപ്പിൽ അയാളുടെ മരിച്ചുപോയത്...? മരിച്ചുപോയത്? മരിച്ചുപോയത് അബലയായ മാതാവും, നിസ്സഹായരായ ആദ്യ മക്കളും—അല്ല, അവരു് മാത്രമല്ല. വേദനതീർന്നു മരിച്ച ഒരു മനുഷ്യശരീരവുമായി അവിടെ അവശേഷിക്കും.

“എന്തിനാ നിങ്ങൾ കരയുന്നതു്?” അവസാനം രോഗി വളരെ പണിപ്പെട്ടു ചോദിച്ചു. അതും വിപരീതഫലമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ ചോദ്യം അവരെ പീടിച്ചു നിറുത്തി ചിന്തിപ്പിച്ചു. അവരുടെ രോഗനേരവും അണുപൊട്ടിയൊഴുക്കുന്ന ജലപ്പെരുപ്പംപോലെയെന്നു് കൊണ്ടിരുന്നു. ആ പരിസരത്തിലൊരു കോളിളക്കമുണ്ടാക്കുന്ന മാതിരിയെന്നു അവരുടെ കരച്ചിലു്. “അയൽപക്കത്തെ ധനികവേനത്തിൽനിന്നു് ഒരു നായ” ഭിന്നഭിന്നം കരച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എല്ലാം കൂടി ആ രാവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു സമാധനയുളവാക്കി. വൃക്ഷങ്ങളെല്ലാം ശ്വാസമടക്കി നിശ്ചലമായി നിന്നു പോയി.

“മറിയോമ്മേ, എന്താ ഈ ലഹള?” ഉത്തരത്തിനിടയിലൂടെ ഉളിഞ്ഞുനോക്കി ആ രംഗത്തിന്റെ വിവരം മനസ്സിലാക്കിയ ശേഷമേ അയാൾക്കു് തൊമ്മനതു ചോദിച്ചതു്. അയാൾക്കുറിയും അവിടെയൊരഗ്നിപർവ്വതം പൊട്ടുവാനുണ്ടെന്നു് നിർദ്ദിഷ്ടമെന്നു്. യാതൊരുലോചനയും കൂടാതെ പൊട്ടിയൊഴുക്കുന്ന ആ കനേദവത്തിലേക്കു കാലെടുത്തു കിന്തുവാൻ തയാറാവത്തക്കവിധം അത്രയ്ക്കു ബുദ്ധിമുട്ടിനനുഭവിക്കുന്നില്ല അയാൾ.

“മറിയോമ്മേ, എന്തൊരു നിലവിളിയോ ഇതു്? ഇതുകേൾക്കുന്ന താനേ.” ധാരാളമായൊരു പ്രവചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വിചാപധാപിയെ അതിജീവിച്ചു് തൊമ്മന്റെ ശബ്ദം ആ ഇടുങ്ങിയ മുറിക്കുള്ളിൽ പ്രതിധ്വനിച്ചു. അപ്പോൾ അവരുടെ വിചാപത്തിനൊരു ശമനമുണ്ടായി. എങ്കിലും മറിയോമ്മയ്ക്കു് ആ കതകിന്റെ മുടക്കനെടുക്കുവാനല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കഴിഞ്ഞില്ല. അവർ വീണ്ടും ആ രോഗിയുടെ സമീപം ചെന്നു താടിക്കു കൈയൊക്കെടുത്തുനിന്നു. തുളുമ്പിനിൽക്കുന്ന ഹൃദയവ്യവയുടെ പ്രതിനിധികളായി ആ നേത്രങ്ങളിൽ ഞെട്ടു ബാഷ്പകണങ്ങൾ, അടങ്ങുവീഴുവാൻ ആഞ്ഞുനീന്തിരുന്നു.

തൊമ്മൻ സാവധാനം ആ കതകിൽ തള്ളിനോക്കി. ഒരു കിറുകിറാ ശബ്ദത്തോടുകൂടി അതാ ഭിന്നഭയമുചിന്നു വഴി മാറിക്കൊടുത്തു. അയാളുടെ പിൻപേ ഓടിയെത്തിയ ഒരു കുസൃതിക്കുറു് ആ മുറിയിൽ പ്രകാശം പരത്തി നിന്ന ഭീപനുള്ളത്തിൽ ചുംബിച്ചു കടന്നുപോയി. ആ കരുകിന്റെ വശ്യശക്തിക്കുടിയറവു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അതും അപ്രത്യക്ഷമായി.

യോനകമായ കൂരിരുട്ടു്! “അച്ചായം—” ഏറ്റവും ഇളയകുട്ടി ഭീർഷ്മയെന്നു വിളിച്ചു. അതീവനേരത്തു് വീണ്ടും അവിടെയൊരു രോദനമുയന്നു. അവരെല്ലാം ഭീതിയോടുകൂടി എന്തോ അത്യാഹിതത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ! ആ മുറിയിലേ ഒരേയൊരു ചലനവും ശക്തിയേറിയതുടിക്കുന്ന അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വേദനയുടെ വേലിയോറ്റമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ധീരനായ അവരുടെ ആ അയൽവസാപോലും ഒരു തെളിയിരിക്കും. അത്രയ്ക്കു യോനകമായ ഒരു രംഗം

ചെറുകഥ

നിഴൽപ്പാട്

(ജോസ്)

തമയീരുന്ന അതു്. തൊമ്മൻ തിരിച്ചുട്ടിരുപ്പു് വിളക്കു കത്തിച്ചതോടുകൂടി ആ രംഗത്തിന്റെ ഭീകരതയ്ക്കു് അല്പമൊരു കുറവുവന്നു.

അയാൾ വിളക്കുടപ്പിച്ചു് ആ രോഗിയുടെ മുഖത്തേക്കൊന്നു നോക്കി. അപ്പോഴാണ് അയാൾക്കുതിന്റെ ഗൗരവം മനസ്സിലായതു്. ദിവസവും കൺറുള്ള ആ മുഖത്തിന്നു് എന്തോ ഒരു പരിവർത്തനം സംഭവിച്ചിരുന്നു. മരണത്തിനിന്നി അധികതാമസമില്ല. തീച്ചയാണു്.

“അച്ചനെ കൊണ്ടുവരട്ടേ?” തൊമ്മൻ രോഗിയോടു ചോദിച്ചു. ഒരു വിശ്വാസിയുടെ മരണനേരത്തു് ചെറുവുന്നതിലേക്കും വലിയ സഹായം പക്ഷേ മറിയോമ്മയ്ക്കൊരു തെളിവുണ്ടായിരുന്നു. അവൾക്കുറിയായിരുന്നു ആ രോഗി അന്ത്യകൂടശ്ശകൾ ആഗ്രഹിക്കത്തക്കവിധം അത്രമാത്രം മായ(?)നല്ലെന്നു്. ആ വിശ്വാസിയായ ഭാര്യത്തോൾ വിന്റെ നേത്രങ്ങളിലേക്കുതന്നെ നോക്കിനിന്നു. അവർ അയാൾക്കുവേണ്ടി പ്രത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു. എങ്കിലും അയാൾ യാതൊന്നും ശബ്ദിച്ചില്ല. അവസാനം തൊമ്മൻ പോകുകതന്നെ ചെയ്തു.

അപ്പോഴും അവിടെ യോനകമായ വിധം നിലവിളി മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. തൊമ്മൻ ഒരു വൈദികനോടുകൂടി പരതിരോവിന്റെ കൂരിരുളിൽനിന്നും ആ ചെറിയ മുറിയിലെ യോനകതയിലേക്കു കരളെടുത്തു കിത്തി.

ആ രോഗി വൈദികന്റെ മുഖത്തേക്കൊന്നു തുറിച്ചു നോക്കി.

“നിങ്ങൾക്കു കമ്പസാരിക്കുണ്ടോ?” അദ്ദേഹം അല്പംകൂടി അടുത്തുചെന്നു.

“കമ്പസാരം—” രോഗി പല്ലുകൾ കൂട്ടിത്തെളിക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു് ഭീതിയിലിരുന്ന അടുക്കി ഒരു ചിലച്ചു.

“എന്റെ ഭാര്യ—കുഞ്ഞുങ്ങൾ—നിങ്ങളവർക്കുണ്ടാകുമോ?” അയാൾ നിരശനായിത്തീർന്നു സ്വന്തത്തിൽ ചോദിച്ചു. ആ വൈദികൻ പല സന്തപനങ്ങളും പറഞ്ഞു സമാധാനപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു.

അവിടെയുണ്ടായിരുന്നവരെല്ലാം അടുത്ത മുറിയിൽപോയി പ്രാർത്ഥനചെയ്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. മറിയോമ്മയോ കൂടെ കൂടെ ആ രംഗത്തേക്കു് എത്തിനോക്കുവാനായിരുന്നു. നിമിഷങ്ങൾ മരണത്തിന്റെ സന്ദേശവർഷകൾക്കുപോലെയെ ഓടിയടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

ആ രോഗിയുടെ മുഖത്തൊരു ശാന്തത കളിയാടി. അയാൾ വൈദികന്റെ മുഖത്തേക്കൊന്നു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. ആ പാതിരാത്രിയിലും അദ്ദേഹം ഉറക്കിപ്പിച്ചു് അയാളുടെ സമീപം ഇരിക്കുകയാണു്.

“അച്ചം—” അയാളുടെ വിളിച്ചുപോയി. ആ ശബ്ദത്തിൽ ഒരു മധുരീമ നിറഞ്ഞിരുന്നു. അടുത്ത മുറിയിൽനിന്നും ഹൃദയംതമയായ പ്രാർത്ഥന ശോകരക്തമായ സ്വരത്തിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്.

“അച്ചം, കമ്പസാരിക്കുണ്ടോ,” അയാൾ ആ വൈദികന്റെ ശാന്തസുന്ദരമായ മുഖത്തുനിന്നും കണ്ണുകൾ പഠിക്കാതെതന്നെ പറഞ്ഞു.

“മകനേ, സമാധാനമായിരിക്കൂ.” ഒരു പിതാവിന്റെ ശാന്തതയോടു് വാസ്തവ്യത്തോടുകൂടി ആ വൈദികൻ അയാളുടെ ശിരസ്സിൽ തലോടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. രോഗിയിൽ അല്പം ആത്മവിശ്വാസം ഉളവാക്കുവാനായി. ചെറുപ്പത്തിൽ നമ്പാരിച്ചുവെച്ചിരുന്ന വിശ്വാസം അയാളെ മനസ്സുനേത്തി

ന്റെ ഉറച്ച കൽപ്പടികളിലേക്കു പിടിച്ചുകയറി. അവിടെ നിന്നുകൊണ്ടു് അയാൾ ചുറ്റുമൊന്നു കണ്ണോടിക്കുകയാണു്. കഴിഞ്ഞുപോയ കാലങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള യോനകമായ സ്മരണ ആ വിധുരിതഹൃദയത്തിലേക്കു തള്ളിക്കയറുവാൻ തുടങ്ങി.

“അച്ചം, എന്തിക്കു യോനകമേ.” ആ രോഗി തുറിച്ച നേത്രങ്ങളോടുകൂടി വൈദികന്റെ മുഖത്തേക്കു നോക്കി.

“ഇല്ല മകനേ, അധൈര്യപ്പെടാതെ വൈദികത്തിൽ വിശ്വസിക്കൂ.” അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ അയാളെ ധീരനാക്കി.

“അച്ചം, ഞാൻ പേടിയാടുകുടിക്കുന്ന ഒരു സംഭവമുണ്ടാകും. എന്തെങ്കിലുംയൊക്കെ അധഃപതിപ്പിച്ചു ആ സംഭവം.” അയാൾ ഹൃദയം പൊട്ടുന്ന വേദനയോടുകൂടിയാണതു പറയുവാൻ ആരംഭിച്ചതു്.

“അന്നു ഞാനെന്തൊക്കെ ചെയ്തെന്നോ? അച്ചം, അതിന്റെയൊക്കെ ഫലമായിത്തന്നെ ഞാനനുഭവിക്കുന്നതു്.” അയാൾ നെടുതലയൊന്നു നിശ്വാസിച്ചു. വൈദികൻ ആ രോഗിയോടു് ആ ശ്വാസവചനങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

“അച്ചനവിടേക്കൊന്നു നോക്കൂ.” അയാളുടെ രോഗം തീർത്ത ശമിച്ചെന്നതോന്നും ദൃഢമായുള്ള ആ വാക്കുകൾ കേട്ടാൽ. അടുത്തിരുന്ന വൈദികന്റെ നേത്രങ്ങളിലേക്കുതന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടു് അയാൾ തുടങ്ങി: “അച്ചം, എന്തിനാ ഞായാളിങ്ങനെ ദിവസവും പള്ളിയിൽ പോകുന്നതു് കമ്പസാരിക്കുന്നതു്? ഞാൻ ഒരിക്കലും മറക്കാത്ത ഒരു വാചകമുണ്ടാകും. “അന്നു” ഉത്തമനാകുന്നതിൽ ഭേദം കഴിഞ്ഞിൽ തിരികെല്ലംകെട്ടിക്കടലിൽ ചാടി ചാവുകയാണെന്നു്.” ഞാനൊരു പരമാത്മം പറയാമല്ലോ. ആ വലിയവിട്ടിൽ താമസിക്കുന്ന “പുണ്യവാനം” എന്നു ഇതുമത്രം അധഃപതിപ്പിച്ചതു്. അയാൾക്കിങ്ങനെ ദിവസവും പള്ളിയിൽപോകാതെ ഈ അക്രമങ്ങളൊക്കെ ചെയ്യാമായിരുന്നില്ലേ? ഉൽക്കടമായ വെറുപ്പോടുകൂടി അയാൾ തലയൊന്നിട്ടുക്കി. “അയാൾക്കുവേണ്ടി എന്റെ ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞുവെച്ചതാണു് ഞാൻ. ആ ധനമോഹിയോടു ചേർന്നു ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള അത്രമുണ്ടാകു കയ്യൊക്കെക്കുളിച്ചു. അതാ ആ പാമ്പിന്റെ തെക്കു മുഖമുണ്ടല്ലോ. അവിടെയാണു് ആ പാമ്പും താമസിച്ചിരുന്നതു്. ആ ദുഷ്ടനായുള്ള ഇറക്കി വഴിയൊരാൾക്കുവന്നതാണു്. വെറും മന്ദുരൂപം കടമുണ്ടായിരുന്നതിനാണു് ആ വസ്തു പിടിച്ചുപറിച്ചെടുത്തതു്. ഈ പാതിരാത്രിയിലും ആ മുടന്തുകാലിൽ അയാൾ ഇവിടെവന്നതെന്തിനാണു്. എന്തെങ്കിലും തീർന്നതിനായിട്ടുമാത്രം. അയാൾ അച്ചനെ വിളിക്കുവാൻ വരാതിരുന്നവകിൽ, അയാൾ ഈ ദുഷ്ടനെ സഹായിക്കുവാൻ വരാതിരുന്നവകിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു. അന്നൊരു രാത്രിയിൽ ഞങ്ങൾ അയാളുടെ പുര പൊളിച്ചു മാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ആ ദുഷ്ടന്റെ ആ ജന്മയെ അക്ഷരപ്രതി അനുസരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് ആ സാധു അയാളുടെപക്കൽ കരുണയുചിക്കുവാൻ വന്നതു്. എവിടെനിന്നോ കടംവാങ്ങിയ മന്ദുരൂ രൂപയുമായി ആ പാമ്പും അയാളുടെ മുന്നിൽ വന്നു കേണുപക്ഷിച്ചു. ആ പാമ്പുടെ അന്ത്യകത്തിൽവന്നു് എന്തിനയാൾ തലതല്ലിക്കയ്ക്കുന്നു? അല്ലെങ്കിൽ ഞാനെന്തിനായിത്തൊക്കെ പറയണം? അന്നു ഞാനുണ്ടാകും അതു

ചെയ്തതു്. ആ പാമ്പെന്തെ അടിച്ചിറക്കുവാൻ അയാൾ ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനു ഞാനൊരു കരുവായിത്തീർന്നു. പുര പൊളിച്ചുപൊളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഞാൻ അയാളുടെ ആജ്ഞാനുസരിക്കുവാൻ വേണ്ടി അതുംചെയ്തു. മനുഷ്യൻ പിശാചായി മാറിയ രംഗങ്ങളാണവ. ഒരൊരയടിക്കുതന്നെ അയാൾ നിലത്തുവീണു. പിന്നെ എന്തുതന്നെ ചെയ്യാൻ പാടില്ല? അന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചില്ല ആ പാമ്പും വീണ്ടും എഴുന്നേറ്റുനടക്കുമെന്നു്. നടക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ! അച്ചം, അയാൾ എഴുന്നേറ്റു നടക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്നു ഞാൻ നിരാശയുടെ അടിത്തട്ടിൽ കിടന്നു നരകയാതനയനുഭവിച്ചു മരിക്കുമായിരുന്നു. എന്തിനൊരു സംശയമുണ്ടാകും. ഈ പാപഭാരമെല്ലാം ഇറക്കിവെക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസംകൊണ്ടാണോ അയാൾ പള്ളിയിൽ പോകുന്നതു് കള്ളക്കമ്പസാരം കഴിക്കുന്നതു്? ആ നേത്രങ്ങളിൽ കോപം നിഴൽവിശിനിപ്പുന്നതു വ്യക്തമായി കൺമാമായിരുന്നു. അയാളുടെ ചോദ്യംകേട്ടു ധീരനായ ആ വൈദികൻപോലും ഒരു തെളിപ്പായി. അതിനു മതിയായ ഒരുത്തരം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹം നിശ്ചലനായി ഇരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേത്രങ്ങളിലും പരമാത്മങ്ങളുടെ പ്രതിഫലനം പോലെ ഒരു ശോകമായ ഇഴഞ്ഞുകയറി.

“സമുദായത്തെ തെറ്റിധരിപ്പിക്കുവാൻ—അച്ചം, മനസ്സാക്കിയെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടു് മറ്റുള്ളവരുടെ മുന്നിൽ നിതിമാനായിച്ചുമയുവാൻ വേണ്ടിയല്ലേ അയാൾ വൈദികനെ വിളിക്കുന്നതു്?” ആ രോഗിയുടെ മുഖത്തു വിവിധവികാരങ്ങൾ ഇഴഞ്ഞുകയറി നൈമിഷികമായ ഭാവവ്യത്യാസങ്ങൾ പ്രകടമാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വൈദികൻ ഒരുത്തമസുഹൃത്തിനെപ്പോലെ അടുത്തിരുന്നു സന്തപനങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊടുത്തു.

“അച്ചം, എന്തിക്കു സമാധാനമായി.” ആ രോഗിയുടെ മുഖത്തു് ഒരു പ്രസന്നത പരന്നു. “ഞാൻ മരിച്ചുപോയതാണെന്നും വൈദികന്റെ ഭാര്യയേയും കുഞ്ഞുങ്ങളേയും കാത്തുകൊള്ളുമെന്നെന്നി കയ്യൊടുക്കുന്നു.” അയാൾ മനസ്സമാധാനത്തോടുകൂടി ആ വൈദികന്റെ ഉപദേശം ശ്രവിച്ചുകൊണ്ടു കിടന്നു.

“അച്ചം, ഞാനെല്ലാം ക്ഷമിക്കുന്നു.” അവസാനം അയാൾ വേദനാജനകമായ സ്വന്തത്തിൽ പറഞ്ഞു: “ഞാനെല്ലാം ക്ഷമിക്കുന്നല്ലോ; എങ്കിലും ഒരു പരമാത്മമുണ്ടു്. അതുകൂടി അച്ചൻ കേട്ടുകൊള്ളൂ. എന്റെ ശക്തിയെല്ലാം ക്ഷയിച്ചു്, നീ ശ്രദ്ധയനായി, രോഗിയായി വീണ്ടു പോയപ്പോഴും വൈദികനെ കൈവെടിഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ. ഒരുപക്ഷേ ആ സമ്യശക്തനെന്തെ ശിക്ഷിക്കുകയായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ആത്മാത്മയോടു കൂടി സേവിച്ചു ആ ദുഷ്ടൻപോലും എന്നെ നിരാലംബനായി തള്ളിയപ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയഗ്രന്ഥ സമ്മാനിച്ചു കഴിവുകേടുമായി തൊമ്മൻ മുടന്തുകാലിൽ ഇഴഞ്ഞിഴഞ്ഞു എന്നെ സഹായിക്കുവാനെന്തെന്നോ? അതാണെന്നി ക്കു സഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതല്ലോ.” ആ രോഗി ഭീതിക്കുഭീമവനായി തിരിഞ്ഞുകിടന്നുകൊണ്ടു കരയുകയായിരുന്നു. വൈദികൻ വീണ്ടും ആശ്വാസവചനങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊടുത്തു് അയാളെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ആ മുറിയിൽ പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവിവേകിയായ ദീപം ആ പുകപിടിച്ചിരുന്ന ഭീതിയിൽ, ഡോക്ടറേയും കൊണ്ടു് മുടന്തി മുടന്തിക്കയറിവന്ന തൊമ്മന്റെ ചലനാത്മകമായ ചിത്രം വരച്ചുകാട്ടി. ആന്ദോളനംചെയ്യുന്ന ആ നിഴൽപ്പാടുകളു് ആ രോഗിയുടെ സഹനശക്തി തകന്നുപോയി. അയാൾ ഭയനിയമാവിധം ഏങ്ങി ഏങ്ങിക്കുഞ്ഞു. ആ ശബ്ദംകേട്ടു് ഓടിയെത്തിയ ഭാര്യയും കുട്ടികളും വാവിട്ടു കരയുവാൻ തുടങ്ങി. അതു ശ്രവിച്ചു് അനുകമ്പാർദ്ദമായ മണ്ണെണ്ണവെള്ളത്തിന്റെ ഹൃദയം തകന്നു പോയി. ശബ്ദമുഖരിതമായ ആ കൊച്ചുമുറിയിലെ ഇരുളിനിറഞ്ഞ പരിസരത്തിൽനിന്നു തൊമ്മനും, ഡോക്ടർക്കും, വൈദികനും ഒരു കോരിത്തരിച്ചുണ്ടായി.

കർബാനകുപ്പായം, കാപ്പ മുതലായ വൈദിക പന്തൂങ്ങൾ സർപ്പിസ്, ആൽബാലേസുകൾ എല്ലാ നിറത്തിലും മുത്തു കടകൾ കൊളുപ്പോ സാരിവക്, ബ്രോഡ്വെ-ഫറണാകളും.

പ്രിയകണ്ഠങ്ങളേ,

ഹാത്തിമാംബാലസമിതിയിൽ അംഗങ്ങളാകുന്നത് എന്തിനാകുന്നു എന്നു ഞല്ലോ കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽ വലച്ചുൻ പറഞ്ഞിരുന്നു. അതു സംബന്ധിച്ച കറുപ്പുകുടി നിങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനാണ് ഈ ലക്കത്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും പടയാളികൾ, കണ്ണുപടയാളികൾ, ആക്ഷിത്തിക്കണമെന്നാണ് വലച്ചുന്റെ ഉദ്ദേശം. ഇപ്പോഴത്തെ യുദ്ധങ്ങളിൽ പക്ഷേപാർ മാത്രമല്ല സ്ത്രീകളും ഒരു നല്ല ഭാര്യ വഹിക്കുന്നതായി നാം അറിയുന്നുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ആൺകുട്ടികളോടൊപ്പം പെൺകുട്ടികളും പടയാളികളാകണം.

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പണ്ടുകൊണ്ടു യുദ്ധം ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴൊക്കെ യുദ്ധമില്ല. അതുകൊണ്ട് യുദ്ധം എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ നമുക്കെല്ലാവർക്കും വലിയ ഭയമാണ്. എന്നാൽ യുദ്ധരംഗിലും മറ്റും ഇങ്ങനെയല്ല. അവിടെ പലപ്പോഴും യുദ്ധങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നമുക്കു മുതലാളികളായും സൈന്യം അയക്കില്ല. മാത്രമല്ല, യുദ്ധം ചെയ്യുക എന്നു കേൾക്കുന്നത് അവിടെത്തെ പെരുപ്പുകാർക്കു വളരെ ആഹ്ലാദകരമാണ്. കാരണം യുദ്ധം ചെയ്ത് ജയം പ്രാപിക്കും എന്നൊരു പ്രതീക്ഷ അവർക്കുണ്ട്. അവരെപ്പോലെ യുദ്ധത്തിൽ താല്പര്യം നമുക്കു വേണം. യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിൽ ഉത്സാഹം വേണം. യുദ്ധത്തിൽ ജയം ലഭിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷയും വേണം.

എന്നാൽ നമുക്കു പോരാടേണ്ടതു് ആരോടാണ്? തോല്പിക്കേണ്ടതു് ആരെയെണ്ണം? ഇതാണ് നിങ്ങൾ പ്രത്യേകം അറിയേണ്ട സംഗതി. അയൽരാജ്യങ്ങളോ, അവയിലുള്ള ആളുകളോ അല്ല നമ്മുടെ ശത്രുക്കൾ. പിശാചും അവന്റെ ദൂതന്മാരാണ് ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ ശത്രുക്കൾ. സത്യാചാര്യർ, നന്മയായിട്ടും, നീതിയായിട്ടും എന്തെല്ലാമുണ്ടോ അവയെല്ലാം എതിരാണ് ഇവർ. ഇക്കാരണത്താൽ ഇവരെക്കുറിച്ച് അന്ധകാരശക്തികൾ, അഥവാ അന്ധകാരത്തിന്റെ ദൂതന്മാർ എന്നൊക്കെയാണു പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ദൈവം എത്ര നല്ലവനാണെന്ന് നമുക്കറിയാം. അങ്ങയുടെ പ്രിയമക്കളായ നമ്മെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നതിന് അവർ ഏതു സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള തീരുസ്സേ എത്ര പാവനമാണെന്ന് നമുക്കറിയാം. അതിലെ കൂലശക്തി എത്ര വീശിപ്പുഴുക്കുന്നുണ്ട് നമുക്കറിയാം. അതിലെ നീയമങ്ങൾ എത്ര നീതിയുക്തങ്ങളും, പഠനങ്ങൾ എത്ര യഥാർത്ഥങ്ങളും ആണെന്നും നമുക്കറിയാം. ഇവയെല്ലാം എതിരായി യുദ്ധം ചെയ്ത് ഇവയെല്ലാം നശിപ്പിക്കണം; ദൈവത്തെത്തന്നെയും നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ ഇല്ലാതാക്കണം. ഇതാണ് ഈ അന്ധകാരശക്തികൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഇതിനായി ഇവർ ഉത്തരം ഉറപ്പുവരുത്താൻ പല പക്ഷവും ഒരുപോലെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നു. ഇവർ ഇപ്പോൾ പോകുന്ന രീതിയിൽ മുമ്പോട്ടുപോകുകയാണെങ്കിൽ ലോകത്തെ മുഴുവനും ഇവർ നശിപ്പിച്ചുകളയും എന്നാണ് മതേന്ദ്യ ഫാത്തിമായിലെ കുട്ടികളോട് അറിയിച്ചത്. ലോകത്തെ മുഴുവനും നശിപ്പിച്ചുവെന്ന് വരുന്ന ഫലം എന്താണെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? നമ്മൾ എല്ലാവരും ഇവരാണ് ഇല്ലായ്മയാക്കപ്പെടും. ഇതു അനുഭവിക്കുവാൻ പാടില്ല. ശത്രുക്കളാണ് കൊല്ലപ്പെടുന്നതിന് നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ? തീർച്ചയായും ഇല്ല. നിങ്ങളുടെ പ്രിയ മാതാപിതാക്കൾ കൊല്ലപ്പെടുന്നതു നിങ്ങൾക്കിഷ്ടമാണോ? ഒരിക്കലുമില്ല. നമ്മുടെ പള്ളികൾ നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിനും, വൈദികരും, മൗനന്മാരും, രാജാക്കന്മാരെയും ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുന്നതിനും, മതപക്ഷേപം വധിക്കപ്പെടുന്നതിനും ഇടയ്ക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്ക് സമ്മതമാണോ? കണിശമായും അല്ല എന്നു നിങ്ങൾ പറയൂ.

ഇതു മഹാകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ പോകുന്ന ശത്രു ആരാണെന്നു ഒരുപക്ഷേ നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ വലച്ചുനോട്ടു ചോദിച്ചേക്കാം. അതു മറ്റൊരാളല്ല. നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പലയിടത്തുവെച്ചും കേൾക്കുന്നില്ലേ കമ്മ്യൂണിസം, കമ്മ്യൂണിസം എന്നത്. ഈ കമ്മ്യൂണിസംതന്നെ

ഫാത്തിമാമാംബാലസമിതി

ലക്ഷ്യം: ഫാത്തിമാസന്ദേശം പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുക.

മുദ്രാവാക്യം: പ്രാർത്ഥന, പ്രായശ്ചിത്തം, പരോപകാരം.

മുതലകൾ: (1) മറിയത്തിന്റെ വിമലഹൃദയത്തിന്റെ സ്മൃതിക്കായി ദിവസവും ജപമാല ചെയ്യാലു; കുടുംബത്തിലെ മറ്റൊരാളെ മുമ്പാകെ മാല ചെയ്യുന്നതിനു പ്രേരണ നല്കുക. (2) പാപികളുടെ മാനസാന്തരത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ത്യാഗക്രത്യങ്ങൾ കാഴ്ചവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക. (3) നിവൃത്തിയുള്ള പക്ഷം, ആദ്യശനിയാഴ്ചക്കേ അർപ്പിക്കുക. (4) സാധുക്കൾക്കു പാടുള്ള സഹായം ചെയ്യുക.

യാണ് നമ്മുടെ ഏറ്റവും വലിയ ശത്രു. റഷ്യയിലും യൂറോപ്പിലെ മറ്റുരാജ്യങ്ങളിലും ഇതു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതുമാണ് അക്രമങ്ങൾക്കും, അനീതികൾക്കും, ക്രൂരതകൾക്കും കൈയും കണക്കുമില്ല. ഏഷ്യയിലെ പല രാജ്യങ്ങളിലും ഇതുതന്നെയാണ് ഇപ്പോൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽത്തന്നെ ഇപ്പോൾ ദിവസംതോറുമെന്നപോലെ നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നുണ്ടല്ലോ പുരയ്ക്കു തീവച്ചു, പലർക്കുടിയിലും വെട്ടിക്കൊന്നും, കത്തിക്കൊന്നും, പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ ആക്രമിച്ചു എന്നെല്ലാം. ആരാണ് ഈ ക്രൂരക്രത്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചെയ്യുന്നത്? കമ്മ്യൂണിസമാകുന്ന ഭയങ്കരരാക്ഷസൻ. ഈ രാക്ഷസനോട്, യുദ്ധം ചെയ്യുവാനാണ് നിങ്ങളെല്ലാവരും പടയാളികളാകണം എന്നു വലച്ചുൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞേക്കാം: "ഞങ്ങൾ എന്തുചെയ്യുവാനാണ്. കമ്മ്യൂണിസം എന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്താണെന്നു പോലും ഞങ്ങൾക്കു ശരിയായി അറിഞ്ഞുകൂടാ. പ്രസംഗം പറയുവാനും ഭാവനങ്ങളും പുസ്തകങ്ങളും എഴുതുവാനും ഞങ്ങൾക്കു പ്രാപ്തിയില്ല. ഞങ്ങൾക്കു എന്തു സാധിക്കും? ഞങ്ങൾ കണ്ഠങ്ങൾ അല്ലയോ?" നിങ്ങൾ പറയുന്നതു ശരിയാണ്. എങ്കിലും നിങ്ങൾതന്നെയാണ് ഇതിന് ഏറ്റവും പഠനിയ പടയാളികൾ എന്നാണ് വലച്ചുൻ പറയുന്നത്. ഇതിന്റെ കാരണം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കിത്തരാം. നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ അപ്പന്റെ പക്കൽനിന്നും കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ നേടുന്നത് ആരാണ്? മുത്ത ജ്യേഷ്ഠന്മാരെക്കൂടെ ഇളയ അനുജന്മാരും പെങ്ങൾമാരുംല്ലേ! ഇതിന്റെ കാരണമെന്താണ്? അപ്പൻ നിങ്ങളുടെ മുമ്പേ ഇളയപ്പോഴുള്ള കൂടുതൽ സ്നേഹംതന്നെ. നല്ലതു് എന്തുതന്നെ അവർ ചോദിച്ചാലും അപ്പൻ ഉടനെ അവർക്കു കൊടുക്കും. ഇപ്രകാരംതന്നെ ദൈവത്തിനും തന്റെ പ്രിയ കണ്ഠക്കുളായ നിങ്ങളോടു കൂടുതൽ സ്നേഹമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷകൾ സംഗ്രഹിക്കുന്നതിനും നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിജയപ്രയോജനം കൈവരുന്നതിനും ദൈവത്തിന് അധികമായ ആഗ്രഹമുണ്ട്.

കമ്മ്യൂണിസമാകുന്ന ഭയങ്കരശക്തിയോടും മനുഷ്യരെ പാപികളാക്കിത്തീർക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുന്ന പിശാചിനോടും യുദ്ധം ചെയ്തു ജയം പ്രാപിക്കുവാൻ ആവശ്യമുള്ളതു ശാരീരികമായ ശക്തിയോ മാനുഷികമായ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യമോ ഒന്നല്ല. പ്രത്യേക, ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയാണ്; അങ്ങയുടെ വരപ്രസാദമാണ്. നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുമല്ലോ ഇപ്പോഴത്തെ യുദ്ധങ്ങളിൽ ശത്രുക്കളെ തോല്പിക്കുവാൻ ഏറ്റവും പഠനിയ ഉപകരണമായി ഉപയോഗിക്കുന്നത് ബോമ്പുകളാണെന്നും. ഇവയെക്കുറിച്ചു വളരെ ശക്തിയായിത്താണ് വരപ്രസാദമാകുന്ന ബോമ്പ്. ക്രിസ്തുനികളെ ഒന്നൊഴിയാതെ എല്ലാവരെയും നശിപ്പി

ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അതിശീഘ്രത്തിൽ കിതിരപ്പറത്തു പറഞ്ഞുപോയ ശാഠ്യം ലീന ഒരു ക്ഷണംകൊണ്ട് മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി മിശിഹായുടെ ഏറ്റവും തീക്ഷ്ണതയുള്ള ഒരു ശ്ലീഹായായ പൗലോസാക്കിത്തീർത്ത സംഭവം (നടപടി അദ്ധ്യ. 9) നിങ്ങൾക്കറിവുള്ളതാണല്ലോ. എന്താണ് ശാഠ്യം? ഇത്രവലിയ വ്യത്യാസം വരുത്തിയതു്? അതു വരപ്രസാദമാകുന്ന ബോമ്പിന്റെ ശക്തിയാണ്. ഈ വരപ്രസാദം വഴിയല്ലതെ നമ്മുടെ ശത്രുക്കളെ തോല്പിക്കുക സാധ്യമാല്ല. ഈ ആയുധസാമഗ്രികൂടാതെ ആരുതന്നെയും യുദ്ധരംഗത്തു ഇറങ്ങുകയാണെങ്കിൽ തോറ്റുപോകുകയേയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ഈ ബോമ്പുകൾ സമ്പാദിച്ചു ഇവയെ ശത്രുക്കളുടെ നേരേയും അയക്കുവാൻ പാടുള്ളതിന്റെ മിതയും ധാരാളമായി വർഷിക്കുകയാണ് പ്രകാശത്തിന്റെ പടയാളികൾ ഇന്നു ചെയ്യുവാനുള്ളതു്.

ഈ ബോമ്പ് ദൈവത്തിന്റെ പക്കൽനിന്നുമാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. അവിടുത്തെ പക്കൽനിന്നും ഇവ എടുപ്പുമായും ധാരാളമായും പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവർ അങ്ങയുടെ ഏറ്റവും പ്രിയ കണ്ഠക്കുളായ നിങ്ങളാണ്. നിങ്ങൾക്കു തരവാൻ അവിടുന്ന് ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഒരവിധത്തിൽ സർവ്വശക്തനായ നമ്മുടെ അമ്മയായ ദൈവമാതാവ് നമ്മെ സഹായിക്കുമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ധൈര്യപൂർവ്വം യുദ്ധരംഗത്തേക്ക് കുതിച്ചു ചെല്ലുന്നതിന് നാം മടിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. എങ്ങനെയെന്ന് മേൽപ്രസ്താവിച്ച ബോമ്പുകൾ സമ്പാദിക്കേണ്ടതു് എന്ന് വലച്ചുൻ പിന്നീട് പറഞ്ഞുകൊള്ളാം. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതു് പട്ടാളത്തിൽ ചേരുന്നതിന് നിങ്ങളുടെ പേരുകൊടുക്കുകയാണ്. യുദ്ധത്തിനു പോകുവാൻ ഒരുങ്ങുകയാണ്. നല്ല മനസ്സോടുകൂടി യുദ്ധങ്ങളിൽ നിങ്ങളിറങ്ങുകയാണെങ്കിൽ വിജയം നിശ്ചയമാണ്. കാരണം സർവ്വശക്തനായ ദൈവം നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട്. ദൈവം തന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചെറിയ കുട്ടിയെക്കുറേയായ ഒരു ശത്രുവിനെയും സുരക്ഷയായ രാജ്യത്തേയും തോല്പിച്ചു, വിജയം നേടിയ സംഭവം അടുത്ത ലക്കത്തിൽ വിവരിക്കാം. സത്യത്തിനും, നീതിക്കും, നന്മയ്ക്കും ദൈവത്തിനും എതിരായി യുദ്ധത്തിന് പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അന്ധകാരശക്തികളോടു ധൈര്യപൂർവ്വം ഫലപ്രദമായ രീതിയിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ സന്നദ്ധനായ ഒരു സൈന്യനിര സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് കേരളത്തിലെ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ്ബ്രദർമാരെല്ലാവരും ഇപ്പോൾ മുൻപോട്ടുവരുന്നു. ഇതാണ് വലച്ചുന്റെ ആഹ്വാനം.

വലച്ചുന്റെ ഈ ആഹ്വാനം ശ്രവിക്കുകയും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഒരു സംഗതികൂടി ചെയ്യണം. ഒരു പ്രവചനം നടത്തണം. സത്യാഭിപ്രതിയുടെ ഈ പ്രതികരണമായിക്കുറേയായതിലും നിങ്ങളുടെ

ജ്യേഷ്ഠാനുജനന്മാരും, പെങ്ങൾമാരും, കൂട്ടുകാരരിൽ പലരും. അവരോടു് വലച്ചുന്റെ ക്ഷണത്തെക്കുറിച്ചും ഈ യുദ്ധത്തിന് ആളെടുക്കുന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കണം. ഈ ഭാരങ്ങൾ വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ചാൽ ഏറ്റവും നല്ലതു്. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുകൊണ്ട് അവരെക്കൂടി നിങ്ങളുടെ സേനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കണം. ഇതുവലിയ ഒരു പ്രേഷിതവേലയാണ്. നമുക്കു ജയം കൈവരുത്തുവാനുള്ള ഏറ്റവും പഠനിയ മാർഗ്ഗമാണ്. ഇതിനു പുറമെ നിങ്ങളുടെ വേദോപദേശാങ്കുസുകളിൽ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നവരോടു്, അവർ അദ്ധ്യാപകന്മാരോ, അദ്ധ്യാപികന്മാരോ, കന്യാസ്ത്രീകളോ, വൈദികരോ ആരുതന്നെ ആയിരുന്നാലും, അവരോടു ഇതു സംബന്ധിച്ചു നിങ്ങൾ എന്തെല്ലാം ചെയ്യണമെന്ന് ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കുകയും ഇതിൽ നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ള എല്ലാ സഹായങ്ങളും ചെയ്യണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണം. കഴിഞ്ഞതിന്റെ മുൻപിലത്തെ ലക്കത്തിൽ (മാർച്ച് 29) നിന്റേ ശിക്ഷിക്കുന്ന വിധത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പേരുകൾ വലച്ചുൻ അയച്ചുതരവാൻ അവർ നിങ്ങളെ സഹായിക്കും.

നമ്മുടെ ഏറ്റവും പ്രിയ അമ്മയായ ഫാത്തിമാമാതാവ് നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

കത്തിന മറുപടി
പിറർ റോബിൻ റാസംബിയ

"ഏ. ബി. വലച്ചു, കരുണാമുത്തിയായ പരിശുദ്ധ കന്യാസ്ത്രീമാിയത്തിന്റെ സഹായത്താൽ വലച്ചുൻ. ശേഷം ബാലരംഗംഗങ്ങൾക്കും സർവ്വമാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. അടുത്തകാലത്തു നമ്മുടെ (ഞങ്ങളുടെ; യുവാക്കളുടെ) മാതൃകയായ ഡോമിനിക്ക സാവിത്രിയായ കത്തോലിക്ക സഭാമാതാവ് സിദ്ധന്മാരുടെ പട്ടികയിൽപ്പെടുത്തിയ സന്തോഷവാന്ത ബാലരംഗംഗങ്ങൾക്കും അറിവുള്ളതാണല്ലോ. ആ പുണ്യബാലൻ നമുക്കുവശമുള്ളതെല്ലാം മാതാവുവഴിയായി സാധിച്ചതും. പ്രിയ വലച്ചു, ഞങ്ങളുടെ വർഷാവസാനപ്രദിക്കു അടുത്തിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി ബാലരംഗംഗങ്ങളും വലച്ചുൻ പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്റെ കാര്യത്തിൽ ലത്തീന ഞാൻ കുറച്ചു പുറകിലാണ്."

പ്രിയ കണ്ഠേ, ലത്തീനും മറ്റൊരാളും വിജയങ്ങളും നല്ലപോലെ പഠിച്ചു വിജയം വരിക്കുന്നതിനും ഡോൺബോസ്കിയുടെ ഒരുത്തമസന്താനമായി ഭവിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി ഞാനും ബാലരംഗംഗങ്ങളും തീർച്ചയായും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതാണ്. ഡോമിനിക്ക സാവിത്രിയുടെ ചിത്രവും നമ്മുടെ മാതൃകയായി വിശദീകരിക്കുന്ന ആ പുണ്യബാലനെ സിദ്ധരുടെ പട്ടികയിൽ ചേർത്ത വിവരവും സത്യാഭിപ്രതിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു കണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. ബോസ്കിയെപ്പുണ്യവാന്റെ ഓറട്ടറിബാങ്കിൽ പ്രഥമഗണനിയനായിരുന്ന സാഖോ ഇപ്രകാരം സിദ്ധപദം പ്രാപിച്ചതിൽ നമുക്കു അഭിമാനംകൊള്ളാം. നമ്മുടെ ഈ മദ്ധ്യസ്ഥനെ തിരസ്സേ പുണ്യവാൻ എന്നുകൂടി പേർവളിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്ന് സ്വന്തം വലച്ചുൻ

നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?

- 1 കാര്യം സ്ഥാപിച്ച നഗരത്തിന്റെ പേരെന്തു്?
- 2 കാമാളധനിയും അട്ടമാനവും കേൾക്കുയിൽ ഏതു നഗരത്തിന്റെ മതിലുകളാണു നിലപതിച്ചതു്?
- 3 ശാമലിന്റെ നന്മ ഏതായിരുന്നു?
- 4 ഏതു നഗരത്തിലേക്കു പോകുമ്പോഴാണ് വി. പൗലോസ് മനസ്സു തിരിഞ്ഞതു്?
- 5 വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ സഹോദരന്മാർ സ്ഥാപിച്ചതാണോ?

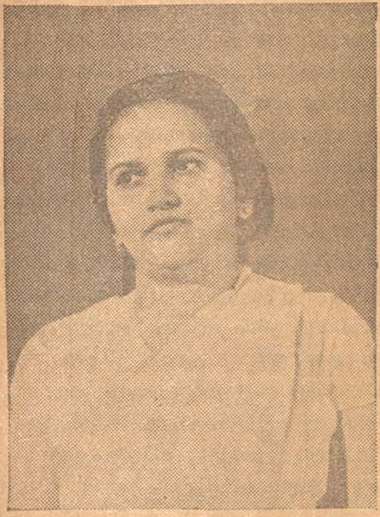
- ഉത്തരങ്ങൾ
- 1 ഫെനോക്സ് (സ്പഷി 4, 17)
- 2 ജാക്കോ (ജോഷ്വാ 6, 1-20)
- 3 റാമ (1 രാജ. 27, 3.)
- 4 ഡമസ്കസിലേക്ക് (നടപടി 9, 1-25).
- 5 ഫെറാഡാർ ടെറാനും.

സത്വീധർമ്മം

(ശ്രീമതി അന്നമ്മ കുഞ്ചാക്കോ ബി എ ബി എൽ)

ആധുനികലോകത്തിൽ പുരുഷന്റെ പ്രവൃത്തിമണ്ഡലങ്ങളെല്ലാംതന്നെ സ്ത്രീയുടേയും പ്രവൃത്തിമണ്ഡലങ്ങളായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്. തൻമുഖം സ്ത്രീസ്വതന്ത്ര്യം എന്നും, അതു ആധുനികയുഗത്തിന്റെ വലിയ നേട്ടമാണെന്നും സങ്കല്പിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ക്രിസ്തുസഭയുടെ ആരംഭമുതൽതന്നെ സുവിശേഷങ്ങളുടേയും വി. പൗലോസിന്റെയും പ്രബോധനങ്ങളുടേയും അനുവർത്തിച്ച് കത്തോലിക്കാസഭ സ്ത്രീപുരുഷൻ തുല്യമായി കരുതിയിരുന്നു. ഉത്ഭവത്തിൽ അവർ പുരുഷ

ന തുല്യമാണ്. ജീവിതത്തിന്റെ പരമോദ്ദേശം അവർക്കും പുരുഷനും ഒന്നുതന്നെയാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ പാവനംകൊണ്ടു് രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ അവർക്കു് ആത്മീയസമ്പത്തുകൾക്കു് തുല്യവകുശമാണ് സ്ത്രീക്കു്. ക്രിസ്തുവില്ലാത്ത വിശ്വാസം വഴിയായി നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ സന്താനങ്ങളാണ്.....എന്നാൽ പുരുഷനെപ്പോലെയല്ല സ്ത്രീയെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസമില്ല. വി. പൗലോസിന്റെ വാക്യങ്ങളുടെ അർത്ഥം വിശദമാണല്ലോ.

സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ ഈ സമാവകാശവാദംകൊണ്ടു് ഇവർ രണ്ടു കൂട്ടരും തുല്യജീവിതമുള്ള അനുജന്മാരുടെതന്നെ സ്ഥാപിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു. ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. സമാവകാശരൂപം സ്ത്രീകളിൽ പലരും തെറ്റിദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. അതു സ്വതന്ത്ര്യത്തിന്റെ മാനദണ്ഡമായി കരുതുന്നു. ഈ തെറ്റിദ്ധാരണ മൂലമാണ് പുരുഷന്റെ പരിധിയിൽ എത്തുവെട്ടുന്ന എത്രജോലിയും ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധരായി സ്ത്രീകൾ മുന്നോട്ടുവന്നതു്. ചിലരും തങ്ങളിൽ പുരുഷന്മാരെക്കാൾ സ്ത്രീകൾക്കു് ഉൽകൃഷ്ടതയുണ്ടെന്നു മറ്റൊരു അതിർത്തിയോടെ അർത്ഥമായി ഭാഗ്യംകൊടുക്കു എന്നുള്ളതു് സമുചിതമല്ല. എന്നാൽ പുരുഷനെ എല്ലാകാര്യത്തിലും അനുകരിക്കുകയെന്നതു് ഒരു ആവേശമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. സ്ത്രീയുടെ വിനയത്തേയും അഭിമാനത്തേയും സംരക്ഷിക്കുന്നതിന്നു തീക്ഷ്ണവും പശ്ചാത്താപമായിരുന്ന ആ പഞ്ചരത്നമായ വസ്ത്രധാരണരീതിയും, ഇന്നത്തെ അനുകരണമേന്മയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്ന വസ്ത്രധാരണരീതിയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ചില്ലായ്മയോ? പ്രസംഗവേദികളിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് ജനനനിയന്ത്രണത്തേയും സ്ഥിതിസമത്വവുമേതേയും ആഭിമുഖ്യം ഉള്ളവരുടെയല്ലാത്തവർക്കു് നടുക്കു് ഇടയിൽ കണ്ടെന്നുവരും. സ്ത്രീസ്വതന്ത്ര്യം എന്ന പാശ്ചാത്യപുരുഷൻ തുല്യമായ വേദനങ്ങളും പുരുഷൻ തുല്യമായ പരിഗണനയും ലഭിക്കുക എന്നാണ് വയ്ക്കു്. സ്ത്രീയുടെ അതിർത്തികൾ സംരംഭങ്ങളിൽനിന്നും അവളെ നിരോധിക്കുന്നതു് അവളുടെ സ്വതന്ത്ര്യനിയന്ത്രണത്തിനല്ല; അവളുടെ നൈസർഗ്ഗികമായ പ്രവൃത്തിയെ അവർ നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നതല്ല. വാദിക്കുന്നതു് അവളുടെ അഭിമുഖ്യമായിട്ടുള്ള അടച്ചുകയുന്നതിനല്ല. പ്രത്യുത അവളുടെ അവകാശങ്ങളെയും സ്ഥാനമാനങ്ങളെയും സംരക്ഷിക്കുന്നതിന്നു മാത്രമാണ്. വേദം അനുകരണത്തിന്റെ പേരിൽ, തുല്യനിലയുടെ പേരിൽമാത്രം, ഒരു സ്ത്രീയെ കർമ്മപരിധിയെ അതിർത്തിപ്പെടുത്തു് പുരുഷന്മാരുടെ കർമ്മ

പരിധിയിലേക്കു് എപ്പോൾ കാൽ കുത്തുവോ അപ്പോൾ അവരുടെ അവകാശങ്ങളും അധികാരങ്ങളും അവഗണിക്കപ്പെട്ടതുമാണ്. വിവാഹത്തിന്റെ ഐക്യം, വിശുദ്ധി, അഭേദത എന്നിവ കൊണ്ടാണ് സ്ത്രീയുടെ ഉന്നമനത്തിനു് രക്ഷിക്കപ്പെട്ടുപോന്നിട്ടുള്ളതു്. ക്രിസ്തുവിന്റെയും സ്ത്രീലോകത്തിന്റെയും സ്വതന്ത്ര്യമാണ്. ബഹുഭാര്യത്വം, വിവാഹമോചനം എന്നിവയായിരുന്നു അവളുടെ അടിമത്തം.

കത്തോലിക്കാസഭയെ, ഈശ്വരത്തെ യായ വ്യക്തിത്വം രക്ഷയായി മനസ്സാക്കുന്നവരെന്നു വേണം. ഇന്നു ചാരിത്ര്യം അഥവാ പൗരസ്ത്യം അവളുടെ ഭൂമിയിലായി കരുതപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ—ഇന്നു അവർ പുരുഷന്റെ സഖിയായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നെങ്കിൽ—ഇന്നു ഒരുത്തരും അവളെ ഒരു കളിപ്പാട്ടായി കരുതാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ലെന്നില്ലെങ്കിൽ, ഇന്നു മനോഹരമായ ജീവിതത്തിൽ അവളുടെ അവകാശത്തെ അനാദരിക്കുവാൻ യാതൊരു മതിയെന്നില്ലെങ്കിൽ അവർ അതിന്നു്, വിവാഹത്തിന്റെ ഐക്യത്തെയും പരിശുദ്ധിയെയും അഭേദതയെയും നിർത്തരം അവികലമായി പരിരക്ഷിച്ചുപോന്ന കത്തോലിക്കാസഭയോടാണ് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്.

സുവിശേഷങ്ങൾ പ്രഘോഷിച്ച ഈ ഒന്നരപ്പതിറ്റാണ്ടിനിന്നു അളവറയെടുത്തുവെണ്ണു് സ്ത്രീലോകം പ്രശ്നപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. വനിതാലോകത്തിന്റെ ഏറ്റവും സമാവകാശമായിത്തീർന്നുവെങ്കിൽ നമ്മുടെ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടിയു് എത്ര സംഭവിക്കുമെന്നു ഉറപ്പിക്കുവാനും വാഗ്ദാനം ചെയ്തതും വിശ്വാസത്തെയും സാക്ഷാത്കാരത്തെയും ഭൂമിയിൽ വ്യാപിപ്പിക്കുവാൻ തോന്നാത്തവിധമായി നിമഗ്നമാകുന്ന സ്വയംവർദ്ധി കനകമണികളുടെ കഥ പോലെയല്ല, എത്രയെത്ര കുടുംബങ്ങളാണ് ഒരു തള്ളയുടെ—ഒരു മകളുടെ—പ്രാർത്ഥനാഫലമായി ഈശ്വരകോപത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെട്ടുപോകുന്നതു്. പാപമൂലമായിത്തീർന്ന എത്ര പുത്രന്മാരാണ് ഒരു വിധവയുടെ കണ്ണുനീരിന്റെ ഫലമായി പുനർജന്മപ്പെടുന്നതു്. എത്രയെത്ര ലാഭനന്മാരാണ് വല്ല അടുക്കളക്കോണിലും കഴിഞ്ഞ മന്ത്രയുടെയും മറിയത്തിന്റെയും പ്രാർത്ഥനയുടെയും ഫലമായി പുനർജന്മപ്പെടുന്നതു്. എത്ര കുടുംബങ്ങളിലാണ് വിശ്വാസഭീഷം അണഞ്ഞു പടർന്നു നോക്കുന്ന കൃത്യം അമ്പലകുളയ യുവതികൾ സ്വയം നിർമ്മിച്ചുപോകുന്നതു്.

ആധുനികലോകത്തിന്നും വിശിഷ്ടനമ്മുടെ ഭാരതഭൂമിന്നും കത്തോലിക്കാ വനിതകളുടെ നിസ്തലസേവനം പൂർണ്ണമായിത്തീർന്നുവെങ്കിൽ. ഒരു ജനതയുടെ സാമൂഹികവും സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവുമായ പരമോന്നതത്തിൽ അതിന്റെ മഹത്വമാണു് അദ്വൈതം കൈക്കൊള്ളു് ചെയ്യേണ്ടതു് സ്ത്രീകൾ തന്നെയാണ്. കുടുംബം വ്യക്തികളുടെ പരിശീലനക്കുളിയാണ്; സമുദായത്തിന്റെ അസ്ഥിമാതാവു്. ഈ നിലയിൽ ലോകത്തിന്റെ സുസ്ഥിതിക്കും ജനഗുണത്തിന്നുമായി മാത്രവും, ഭാര്യ, സഹോദരി, കുടുംബിനി എന്നീ നിലകളിൽ അനർവചനീയമായ സേവനങ്ങൾ നാം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. സ്ത്രീകളുടെ ധർമ്മങ്ങളിൽ വെച്ചു് ഏറ്റവും പ്രധാനം സന്താന സംരക്ഷണമാണ്. കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഈശ്വരസന്താനങ്ങളും ഉത്തമ ക്രിസ്തുപരന്മാരായി വളർത്തുകയെന്നതു് അവളുടെ പ്രഥമകർമ്മവും. കുട്ടികളുടെ സംസ്കാരം മാത്രമാണ് ഉത്തമമായിത്തീർന്നു് ആരംഭിക്കേണ്ടതു്. ശിശുവുടേയും മറ്റേതെങ്കിലും ഉപജാപം. അതിൽ എത്ര നീഷ്പ്രയത്നം മുദ്രണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ ബാല്യമണ്ഡലിൽ മുദ്രണം ചെയ്യപ്പെടുന്നവയെ പിന്നീട് ജീവിതത്തിൽ പ്രമോദനം ചെയ്തുകൊടുക്കു എന്നതു് അതിവേഗമാണ്. പിന്നീട് ജീവിതത്തിൽ സാധാരണ കരുതുന്നതിലൊക്കെ വളരെനേരത്തെ ശിശുക്കൾക്കു് ഗ്രഹണശക്തിയുണ്ടാകുന്നു. തന്റെ ശിശുവിന്നു് ഈ ശ

സെൻറ് ജോസഫ്സ് ബോർഡിംഗ് ഹൗസ്

കോഴിക്കോടു്

സ്ഥലത്തെ സെൻറ് ജോസഫ്സ് ഹൈസ്കൂളിനോടു് അനുബന്ധിച്ചു്, ഈശ്വരസഭാസേവകൾക്കു് നടത്തപ്പെടുന്ന ബോർഡിംഗ് ഹൗസ് അടുത്തുവരുന്ന ഭൂമി രണ്ടാം തീയതി തുറക്കുന്നതാണ്.

നിരക്കുകൾ

ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് പ്രതിമാസം	45 ക.
രണ്ടാം ക്ലാസ്സ്	35 ക.

ചേരുവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ മെയ് മാസാവസാനത്തോടുകൂടി യെങ്കിലും ഫെബ്റുവരിയുടെ കോൺടാക്റ്റ് സർട്ടിഫിക്കറ്റു് സഹിതം അപേക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

എന്നു്

ഡയറക്ടർ

കുറിയുണ്ടാകുന്ന ആദ്യമുത്തത്തെ ഒരോ മാതാവും സന്നിഷ്ഠയും പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനെ പാഴാക്കുന്നതിനായിട്ടാണു് അപരിചിതമായ നഷ്ടമായിരിക്കു്. ഒരോ ശിശുവിന്റെയും ഹൃദയത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ പതിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ആദ്യപാഠം മാതാവിന്നിന്നുള്ള മാതൃകാപാഠം സ്വസ്തിയതലങ്ങളാകട്ടെ. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇന്നു് ബഹുമാന്യനീരതരായി സ്ത്രീകൾ തങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടമായ മാതൃകകൾക്കു രണ്ടാംസ്ഥാനമേ കല്പിക്കുന്നുള്ളു. ഉദ്യോഗലബ്ധിയും വ്യവസായശാലകളിൽ പണിയെടുപ്പും സ്ത്രീകൾക്കു കണ്ണങ്ങളുടെകാൽ, ശരിയായവിധം നിർമ്മിച്ചുവെന്ന് നിവൃത്തിയില്ലാത്തതാണ്.

ലവൈഷ്യങ്ങളിലും അമ്മയാണ് ആലംബം. അവളുടെ വാക്കുകൾ അവനനിസ്സുക്കായ പ്രമാണമാണ്. ഇങ്ങനെ ശിശുവുടേയും മാതൃപ്രസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുന്നതിന്നു സന്നദ്ധമായിരിക്കുന്ന കാലം അതിന്നു് മേൽക്കൂറാണു്. പ്രബുദ്ധവും സത്യസന്ധവും സമത്വമായ പരദമ്പാധവും നൽകുന്നതിനായി വിനിയോഗിക്കുവാനുണ്ടാകും ഉപേക്ഷ വിചാരിച്ചുകൊള്ളാത്തതാകുന്നു.

5 മാതാവും ശിശുവും പ്രായേണ ഒരു വേദനത്തിൽ വസിക്കുകയും ഒരുപാത്രത്തിൽനിന്നു ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുപോരുന്നു. തന്നിമിത്തം അതിന്നു ശിക്ഷണം നൽകുന്നതിന്നു് ഒരു മാതാവിന്നു ലഭിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ സംഖ്യാതീതങ്ങളാണ്.

താഴെ പറയുന്ന ഫലമുൾക്കൊള്ളുന്ന സ്വസ്തിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കു് ഒരു മാതാവിനെ പ്രേരിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

(അ. കേ. ക. കോ. 25-ാം മത വാർഷിക മഹാമഹം പ്രമാണിച്ചു് നടത്തിയ വനിതാസമ്മേളനത്തിൽ ചെയ്ത അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിൽനിന്നു്.)

Beatitudes for Brides

D. F. Miller

Thanksgiving for favours received.

Inserted by
Mrs. Mariamma Joseph
Mampilly, Narakal.

സേവനത്തിന്നും ഉപകരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ അതിന്റെ മാനസികപോഷണം സംധിക്കുകയെന്നതും അവളുടെ ഈശ്വരത്തെക്കുറിച്ചു് കൃത്യമാണ്.

2 സ്വാമതസ്സന്താനംകൊണ്ടു് പോഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ആ ശിശുക്കൾ അദ്വൈതം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുപോലെ സ്വാമതാവിനാൽ ക്രിസ്തുവിനോടു് ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അദ്ധ്യാപനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കുട്ടികളെക്കാൾ സുരക്ഷിതനായിരിക്കും.

3 മാതൃപുത്രസ്വന്തം സമാപ്തസംസ്കാരംകൊണ്ടു് ഉപജ്വലിപ്പമേറിയതായിരിക്കുന്നു. പ്രത്യുത ദീർഘചിരമാം തദ്ദേശസ്വന്തത്തെ ദർശനമാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്.

4 ഒരു കുട്ടിക്കു് തന്റെ അദ്ധ്യാപകനിലുള്ള മതിപ്പും വിശ്വാസവും അന്തരീക്ഷത്തിൽ അവനുള്ള പ്രധാന പ്രേരണം. തന്റെ മാതാവിനെക്കാൾ കൂടുതലായി ആരെയാണു് ഒരു ശിശു വിശ്വസിക്കുക. അവന്റെ സക

1. Blessed is the wife who knows the value of money, but who does not value it too highly.
2. Blessed is the wife who encourages her husband in his work, makes her home wherever his work takes him, and neither demands that he change jobs to please her nor complains that he is less successful than others in making a living.
3. Blessed is the wife who gives neither too much attention to her own family, nor too little to her in-laws.
4. Blessed is the wife who keeps her home neat and clean, and her personal appearance attractive, not only on occasion to please outsiders, but at all times to please her husband; and who is determined to please him with her cooking.
5. Blessed is the wife who is prepared to overlook her husband's faults, to forgive his mistakes, and to bear no grudge beyond sundown.
6. Blessed is the wife who despises and foreswears the use of tears, tantrums and nagging against her husband.
7. Blessed is the wife who has no need of jealousy of her husband's friends because she knows how to hold first place in his affections.
8. Blessed is the wife who knows that children are the primary purpose of marriage, who looks forward to having them, welcomes them when they come, and has forearmed herself against all arguments in favour of the sinful limitation of her family.
9. Blessed is the wife who takes frequent refreshment and strength from the Sacraments, who is determined to build her home around the practice of family prayer, and whose first and all-embracing purpose is to help her husband and her children reach heaven.
10. Blessed is the wife who asks not so much to be loved as to love; not so much to be served as to serve.

Sathya Deepam

Vol 23

Ernakulam April 19 1950

No 32

ആ വാടാപ്പുകാർ

(1ാം പേജ് തുടർച്ച)

പുഷ്പവർണ്ണപ്രത്യേകം ഏതോ മരണിന് മുമ്പായി പുഷ്പങ്ങളായിരുന്നു അവ എന്നായി മറുചിലർ. എന്നാൽ രാസപ്പുകാർക്ക് നിത്യനവതപം കൊടുക്കുന്ന മരണകൾ ഇതുവരെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർപോലും കണ്ടുപിടിച്ചതായി അവകാശപ്പെടുന്നില്ല എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ആ വാടം അധഃപതിച്ചു. പുകയുടെ തെളുക്കളെ മേന്മ കെട്ടിയീരുന്ന കമ്പിളികളിൽ ആകാശത്തിലെ ജലബിന്ദുക്കൾ ഏറിപ്പോയി പതിയുകയും ആ ജലം വലിച്ചെടുത്ത് പുകൾ വാടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നും ചിലർ വാദിച്ചു. എന്നാൽ അതേ മതിരി കമ്പികൾക്കൊണ്ട് കെട്ടിയ മറ്റു പല മുടികൾ പരീക്ഷാരം അവിടെ കൊണ്ടുവരികയും അവ എല്ലാം വാടുകയും ചെയ്തു എന്നു കണ്ടു ഈ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും പിൻവാങ്ങി.

വിവാദവിഷയമായ പുകടി തടികൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു സ്വരൂപത്തിലാണ് അടിച്ചത് എന്നും, മുടിയുടെ കമ്പിയോ, പുഷ്പങ്ങളുടെ തണ്ടുകളോ, ഏതെങ്കിലും ഒരു രൂപം ഉണ്ടാക്കിയ തടിയുടെ ഇനിയും നിർമ്മിതമാകാത്ത ഏതോ ഭാഗത്തു തട്ടി, ആ തടിയുടെ ജീവാർത്ഥം പുകയ്ക്കിലേക്ക് പകർന്നുതന്നെ നംചിലസസ്വരൂപവീടേ"ലന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ സ്വഭാവംതന്നെ മതിയായിരുന്നു അതിനെ താജ്കോടിയിൽ തള്ളുവാൻ.

പുഷ്പങ്ങളുടെ പ്രകൃതി സംബന്ധിച്ചു പ്രത്യേകവൈശിഷ്ട്യം നേടിയ പല സസ്വരൂപങ്ങളും, വസ്തുസ്വഭാവനിരീക്ഷണകൃതികളായ പല രസതന്ത്രശാസ്ത്രപുസ്തകങ്ങളും സ്റ്റോക്കഹോർട്ടിലെ ഈ അത്ഭുതമുടി പരിശോധിക്കുവാൻ സന്ദർശിക്കുവാൻ അവിടെയെത്തി. പുഷ്പമുടി മൗസ്വരൂപത്തിൽ നിന്നു എടുത്തു മറ്റൊരതെ ഏതു പരീക്ഷണവും നടത്തുവാൻ സ്ഥലത്തെ വൈദികർ അവർക്കു അനുവാദം നല്കി. ഒന്നിനു മേൽ ആക്ഷേപാർഹമായി സംഭവമുണ്ടാക്കുക തോന്നിയ ഒന്നിലധികം കാരണങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചു ആ അശ്വമയ ദർശനത്തെ കേവലം ഭൗമവും സാധാരണവുമായിക്കൊണ്ടിരിക്കാൻ പലരും ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ ആ പുകൾ സകല ദർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കും അതിതരമായി നവസൗരഭം തുളുമ്പിക്കൊണ്ടു് ആ ദേവദളത്തിൽ പ്രശോഭിച്ചു.

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പത്രങ്ങൾ പലതും, പല അഭിപ്രായങ്ങളും എഴുതി. അകത്തോലിക്കാപത്രങ്ങൾ ശാസ്ത്രീയമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ വെമ്പൽകൂട്ടി. എന്നാൽ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചപ്പോലും ലോകത്തെ തന്നിലേക്കുകയ്യിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പീതവാഴയുടെ വൈവിധ്യത്തിന്റെ അനന്തമായ ശക്തിയിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന കത്തോലിക്കർ മാത്രം ഇതു സ്വഭാവംതീതമായ ഒരു പ്രകടനമാണെന്നു് ഗ്രഹിച്ചു് അതിനു് മറ്റൊരു വ്യാഖ്യാനവും നല്കാൻ ബലപ്പെട്ടില്ല.

ഭീമസംഭവം ആഴ്ചകളും പലതുകഴിഞ്ഞു. മനുഷ്യർ മുന്പോട്ടുപോയി. പുകൾവാടുന്ന ലക്ഷണം കാണുന്നില്ല എന്നു് പത്രങ്ങളിൽ റിപ്പോർട്ട് തുടർന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുചിരുന്നു.

ഏഴുകൊല്ലമായി തുടർച്ചയായതോടെയായിരുന്നു കണ്ട ഒരു രോഗി ലൂട്ടിലെ തീർത്ഥാടകന്മാർക്കൊണ്ടു് സുഖപ്പെടുത്തേണ്ട അവിടത്തെ മെഡിക്കൽ ബ്യൂറോ അധികൃതമായി അതു് അംഗീകരിച്ചു നല്കിയ സർട്ടിഫിക്കറ്റോടുകൂടി വീണ്ടും അവിടെവന്ന ആ മനുഷ്യനെ ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായി. സ്വർഗ്ഗലോകത്തിലെ രാമസ്വർഗ്ഗങ്ങളുടെ ഏതോ ഒരു പ്രതിഫലനമാണു് ഞാൻ കാണുന്നതു് എന്നു് അപ്പോൾ എന്നിങ്ങനെയായിരുന്നു അതുപോലെ ദൈവികപ്രവർത്തനങ്ങൾ

ലൗകികവസ്തുക്കളിൽ പ്രകടമായി കാണുവാൻ മനസ്സിനുണ്ടാകുന്ന വികാരങ്ങൾ പ്രത്യേകം അനുഭവയോഗ്യമാണെന്നുള്ള ചിന്ത സ്റ്റോക്കഹോർട്ടിലെ വാടാപ്പുകാർക്കു കാണുവാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചു.

1947 ഒക്ടോബർ മുപ്പതാം തീയതി ആണെന്നുതോന്നുന്നു, സ്റ്റോക്കഹോർട്ടിൽ നിന്നും ഞാൻ മോബൈൽസ്റ്റാൻഡിൽ അത്ഭുതപുഷ്പങ്ങൾ കാണുവാൻ യാത്ര തിരിച്ചു. മോബൈൽസ്റ്റാൻഡ് തീവണ്ടിയിലും അവിടെനിന്നു് ട്രാക്കർ മാർഗ്ഗവുമാണു് ഞാൻ പോയതു്. സ്റ്റോക്കഹോർട്ടിൽ ഞാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ സമയം അഞ്ചുമണിയോടെത്തീരുന്നു. ട്രാക്കർനിന്നും ഇ

യ മാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടി ഞാൻ ദേവാലയത്തിലേക്കു പോയി.

ഒരു വലിയ കുന്നിന്റെ മുകളിൽ പണുതിട്ടുള്ള സമാനം വലിയ ഒരു ദേവാലയമായിരുന്നു അതു്. വളരെ അധികം ആളുകൾ അപ്പോഴും അവിടെക്കു വന്നു പൊയ്ക്കൊണ്ടു് ഇരുന്നു. ഞാൻ അഞ്ചുമണിക്കു് ദേവാലയത്തിനുള്ളിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ, ആ ദേവാലയം നിറയെ ആളുകൾ കൂടിയിരുന്നു. തിടിയും തിരക്കിയും ഞാൻ ഒരുവിധത്തിൽ മദ്ധ്യമായിലെ അഴികളുടെ അടുത്തുത്തീർന്നു. ദൂരെമുതലേ മാത്രസ്വരൂപത്തിന്റെ ശിരോഭാഗത്തുതന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടാണു് ഞാൻ മുന്പോട്ടു

ന്നു, ആ പുഷ്പങ്ങളിലെ ഒരു ഇതൾ പോലും വാടുകയോ പൊഴിയുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല എന്നു്. ചുവന്ന പുകൾ പ്രതിഷ്ഠിച്ച എന്റെ കണ്ണിൽപ്പെട്ട മഞ്ഞപ്പിക്കളാണു് വാടിയപുകയെന്നു് എന്നെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചതു്.

അനേകം നാളുകൾക്കുമുമ്പു് ബസ്സുണ്ടായ ഒരു തീർത്ഥാടകനായ സിനിമാ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഒരു പ്രസ്തുത വെള്ളത്തിരയിൽ തീളുന്നതു് ഞാൻ കണ്ടു. ആ വസ്തുത ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഞാൻ അനുസ്മരിച്ചു. തിരശ്ശീലയിൽ വെണ്മയേറിയ അക്ഷരങ്ങൾ പെറുക്കി നിറഞ്ഞു അവർ എഴുതിയിരുന്നു:

"ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു് ഈ മതിരി പ്രകടനങ്ങൾക്കു് ഒരു വ്യാഖ്യാനവും ആവശ്യമില്ല. ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കു് വേണ്ടുന്ന വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ സാധ്യമല്ല."

അതെ, ഈ പുകൾ ഉദ്ദേശം എട്ടുമാസത്തോളം വാടാതിരുന്നതിന്റെ കാരണം ഒട്ടും കേൾക്കാതെ എന്നിങ്ങനെ സ്ഥിരമായി. ദൈവം അതു് അങ്ങനെയൊക്കട്ടെ എന്നു തീരുമാനിക്കുകയായി. അവിശ്വാസികൾ ആ വ്യാഖ്യാനം അംഗീകരിച്ചില്ല എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞു. അതിൽ എന്നിങ്ങനെ അസഹിഷ്ണുതയല്ല സഹതപമാണു് അനുഭവപ്പെട്ടതു്.

ആ വാടാപ്പുകാർക്കു് നോക്കിക്കൊണ്ടു് കുറെസമയം നിന്നിറങ്ങുന്നതായി ഞാൻ അവിടെ നിന്നു. ജനങ്ങൾ ധാരാളമായി അവിടെ വന്നുപോയും ഇരുന്നു. കുറെസമയം കഴിഞ്ഞു് ഞാനും അവിടെനിന്നു് തിരിച്ചുപോയി.

ആ പുഷ്പങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള വാർത്തകൾ പത്രത്തിൽ കാണുമ്പോൾ ഞാൻ അന്നു കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന അനുസ്മരിക്കാറുണ്ടു്. അന്നു ഞാൻ കണ്ട പുഷ്പങ്ങൾ മൂന്നു കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം ഇന്നും വാടാതിരിക്കുന്നതായി പത്രങ്ങളിൽ കാണുന്നു. അതു് വിശ്വാസിക്കുവാൻ എന്നിങ്ങനെ പ്രയാസമില്ല. എട്ടുമാസങ്ങൾ വാടാതിരുന്ന പുകൾ എത്ര എഴുമാസങ്ങൾപോലും അതുപോലെ ഇരിക്കുന്നതിൽ, കൂടുതൽ അവിശ്വാസനീയതയ്ക്കു കാരണം ഒന്നുമില്ല.

1948 മേയിലും 49 മേയിലും 47ലേതുപോലെ തയ്യാറാക്കിയ ഒരേ പൂതിയ മുടികൾക്കുടി ഒന്നിനെന്നു് മുകളിലായി ആ സ്വരൂപത്തിൽ അടിച്ചു എന്നും അവ മൂന്നും ഇന്നും വാടാതിരിക്കുന്നു എന്നും "സത്യഭീമ"ത്തിൽ കണ്ട റിപ്പോർട്ടും, ആ വാടാപ്പുകാർക്കു കൂടെ ചിത്രവും വായനക്കാരുടെ ഓർമ്മയിൽനിന്നു മറഞ്ഞുകൊണ്ടുകിട്ടിയില്ല.

വീതുലന്മാരുടെ ദൂതദേഹം മരണശേഷം ലയംഗതയെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതായി നമുക്കു് അറിയാം. അതതു് വീതുലന്മാരുടെ ജീവിതരീതിയോ പുണ്യപുണ്യതയോ അവരവരുടെ ശരീരങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകമായ ഒരു ബാഹ്യശക്തി നല്കിയിരുന്നു എന്നു കരുതുന്നതിലും നല്ലതു്, അവരുടെ ലോകദണ്ഡീയമായ ജീവിതധർമ്മത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാൻ ദൈവം അവരുടെ മൃതദേഹത്തിൽക്കൂടി ഒരു അത്ഭുതം പ്രവർത്തിച്ചു എന്നു വിശ്വസിക്കുകയായിരിക്കും. കൂടുതൽ ബുദ്ധിപൂർവ്വവും, യുക്തിക്കുമേറിയതും ഈ ചോദ്യംചെയ്യപ്പെടാത്ത വിശ്വാസമാകുന്നു എന്നു പറയുന്നതും യുക്തിവാദികളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പരിഹാസ്യമായിരിക്കും. എന്നാൽ സ്റ്റോക്കഹോർട്ടിലെ പുഷ്പങ്ങൾ വാടാത്തതിന്റെ കാരണം, അവയുടെ തണ്ടിനെ ചുറ്റുന്ന കമ്പികളുടെ കാന്തശക്തിയോ വൈദ്യുതശക്തിയോ ആണെന്നു് വിശ്വസിക്കുന്നതായി നടിക്കുന്നവരുടെ "വിശ്വാസ"മനോഭാവമല്ലേ കൂടുതൽ ഭയനീയം എന്നു ഞാൻ ചിലപ്പോൾ സമാധാനപ്പെടാറുണ്ടു്.

വാടാത്ത മൂന്നു പുഷ്പമുടികൾ

റങ്ങിയശേഷം ആദ്യം കണ്ട പോലീസുകാരനോടു് ഞാൻ ചോദിച്ചു: "ആ വാടാപ്പുകാർ ഉള്ള ദേവാലയം എവിടെയാണു്?"

അയാൾ ഒരു കത്തോലിക്കനായിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് എന്റെ ചോദ്യം അയാൾക്കു് അത്ര ഹൃദ്യമായിക്കണ്ടില്ല. എങ്കിലും ബ്രിട്ടീഷു പോലീസിന്റെ കത്തവ്യബോധം, അതു് വ്യക്തികളെ ആശ്രയിച്ചായിരുന്നില്ല. അയാൾ പറഞ്ഞു: "അതാ, ആ കാണുന്ന തെരുവിൽക്കൂടി റൂറുവാരുമ്പോട്ടുപോയാൽ ഇടത്തോട്ടു് ഒരു ചെറിയ വീഥി കാണാം. ആ തെരുവിൽക്കൂടി നടന്നാൽ അടുത്തു വലത്തുവശത്തു്, ഒരു കുന്നിന്റെ മുകളിൽ കാണുന്നതാണു് നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്ന സ്ഥലം... പക്ഷേ പുഷ്പങ്ങൾ വാടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു..."

പോലീസുകാരന്റെ മാർഗ്ഗരീതിയിൽ നല്ലൊരു അഭിപ്രായം എന്നെ ഇഹലോകത്തുപെട്ടതിന്നു്. അതേസമയം അതു് ഒരു മനഃപൂർവ്വപ്രവർത്തനത്തിന്റെ അംശമായിരിക്കുമോ എന്നു സംശയവും എനിക്കുണ്ടായി. ഏതായാലും നിർദ്ദിഷ്ടമാ

ത്തതു്. പുകൾ കയ്യിച്ചുകൊണ്ടാവുന്ന അകലത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ എന്നിങ്ങനെയായി, ആ പോലീസുകാരൻ പറഞ്ഞതു് സത്യമായിരുന്നു എന്നു്. "പുകൾ വാടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു." രാസപ്പുകാർ — ചുവന്നതീളുന്ന ഇതളുകൾക്കുടുകൂടി ആ പുകയെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചുവെന്നു ഞാൻ ആ പോലീസുകാരൻ പറഞ്ഞപ്പോലെ ഉണ്ടാണു് നിറംകെട്ടുപുകയെ കാണുന്നതായി മനസ്സാ സമ്മതിച്ചു. സ്വരൂപത്തോടു വീണ്ടും അടുത്തു. ചുറ്റും നിറയെ പുഷ്പമുളപ്പുകളും മുടികളുംകൂടിയിരിക്കുന്നു ഇരുപത്തിനാലുമണിക്കൂറിനുള്ളിൽ പഴുക്കുപിടിച്ചതെന്നു അവയെല്ലാം വാടിക്കുരിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. വാടിക്കുരിഞ്ഞ ആ മുടികളെ ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. മഞ്ഞപ്പുകാർ — മഞ്ഞരാസപ്പുകാളാണു് ഞാൻ കണ്ടതു്. അപ്പോൾമാത്രമേ, മുടിയുടെ പുഷ്പങ്ങളും മഞ്ഞരാസപ്പുകാളായിരിക്കുമെന്നു് ഞാൻ ആലോചിച്ചുള്ളു. വീണ്ടും കരുതുകത്തോടു് താല്പര്യത്തോടുകൂടി ഞാൻ വാടാപ്പുകാർക്കു പരിശോധിച്ചു. ഇന്നും ആവർത്തിച്ചു പറയാൻ എന്നിങ്ങനെ ധൈര്യം തോന്നു